

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

**Fakulta biomedicínského inženýrství
Katedra zdravotnických oborů a ochrany obyvatelstva**

Narušování vnitropolitické stability domácími a zahraničními subjekty

Disruption of Inter-political Stability by Internal and Foreign Entities

Bakalářská práce

Studijní program: Ochrana obyvatelstva
Studijní obor: Plánování a řízení krizových situací

Vedoucí práce: doc. PhDr. Mgr. Lubomír Pána, Ph.D., dr.h.c.

Tomáš Valenta

Kladno 2019

Z a d á n í b a k a l á ř s k é p r á c e

Student: **Tomáš Valenta**
Obor: Plánování a řízení krizových situací
Téma: **Narušování vnitropolitické stability domácími a zahraničními subjekty**
Téma anglicky: Disruption of Inter-political Stability by Internal and Foreign Entities

Zásady pro vypracování:

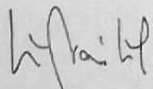
Práce se bude zabývat způsoby ovlivňování veřejného mínění, politických a ideologických postojů společnosti, které v dnešní době domácí i zahraniční entity využívají. V práci bude popsána důležitost ideologického a politického myšlení společnosti, jeho vliv na bezpečnost a stabilitu státu, které bude vycházet z historických předpokladů a událostí v minulosti, na kterých jsou tyto jevy popsateľné. Také bude zdůrazněna důležitost této problematiky a její využití při budování a udržování bezpečnosti státu. V práci budou také uvedeny konkrétní nástroje ovlivňování a jeho praktické příklady z domácího i zahraničního prostředí, na kterých bude popsána strategie subjektů usilujících o změnu myšlení nebo narušení stability, cíle těchto destabilizací, včetně návrhů, jak tato úsilí monitorovat a prevenčních opatření. Součástí práce bude příloha, ve které budou obsaženy grafické materiály a videozáznamy jasně dokazující úspěch těchto snah a poskytující komplexní představu o jejich efektech ve společnosti.

Seznam odborné literatury:

- [1] SANDOLE, Dennis J.D., Capturing the complexity of conflict: dealing with violent ethnic conflicts in the post-Cold War era, London: Pinter, 1999, ISBN 1855676184
- [2] DE LARRINAGA, Miguel. & Marc G. DOUCET, Security and global governmentality: globalization, governance and the state, New York: Routledge, 2010, ISBN 0-203-86573-1
- [3] BUZAN, Barry, People, states & fear: an agenda for international security studies in the post-cold war era, ed. 2nd, Colchester: ECPR Press, 2007, ISBN 9780955248818

Zadání platné do: 20.09.2019

Vedoucí: doc. PhDr. Mgr. Lubomír Pána, Ph.D., dr.h.c.

vedoucí katedry / pracoviště

děkan

V Kladně dne 19.02.2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci s názvem **Narušování vnitropolitické stability domácími a zahraničními subjekty** vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů, které uvádím v seznamu bibliografických odkazů.

Nemám závažný důvod proti užití tohoto školního díla ve smyslu § 60 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

V Praze dne 14.05.2019

.....
Tomáš Valenta

Poděkování

Tímto bych rád poděkoval vedoucímu mé práce panu doc. PhDr. Mgr. Lubomíru Pánovi, Ph.D., dr.h.c. za trpělivost, otevřenost, cenné rady a zkušené vedení. Dále děkuji Aleši Peškovi za poskytnutí odborných konzultací, rad a za spolupráci při tvorbě práce.

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá způsoby ovlivňování veřejného mínění, politických a ideologických postojů společnosti, které v dnešní době domácí i zahraniční entity využívají k narušování politické stability. V práci je popsána důležitost ideologického a politického myšlení společnosti a jeho vliv na bezpečnost a stabilitu státu. Je zdůrazněna důležitost této problematiky a její využití při budování a udržování bezpečnosti státu.

V teoretické části je rozveden teoretický rámec narušování politické stability a její vztah k bezpečnosti. Dále je charakterizováno bezpečnostní prostředí a vnější i vnitřní faktory destabilizace.

V praktické části je provedena SWOT analýza s cílem identifikovat a vyhodnotit faktory ovlivňující politickou stabilitu. Výsledkem této analýzy a hodnocení je tvorba strategií a z nich plynoucí návrhy opatření. Také je v této části provedeno srovnání s aktuálními koncepcemi a strategiemi státu v oblasti narušování politické stability.

Klíčová slova

Bezpečnostní studie; politická stabilita; dezinformace; analýza; hybridní hrozby; bezpečnostní politika.

Abstract

This bachelor thesis addresses the ways of influencing public opinion, political and ideological attitudes of society, which nowadays both domestic and foreign entities use to disturb political stability. The thesis describes the importance of the ideological and political thinking of the society and its influence on the security and stability of the state. It emphasizes the importance of this issue and its use in building and maintaining state security.

In the theoretical part, there is a framework on the disturbance of political stability and its relation to security. Furthermore, the security environment, external and internal factors of destabilization are characterized.

In the practical part, a SWOT analysis is performed in order to identify and evaluate the factors influencing political stability. The result of this analysis and evaluation is the development of strategies and resulting proposals for action. There is also a comparison with current state policies and strategies in the area of political stability disruption.

Keywords

Security studies; political stability; desinformation; analysis; hybrid threats; security policy.

Obsah

1	Úvod.....	10
2	Současný stav.....	11
2.1	Definice základních pojmů.....	12
2.1.1	Bezpečnost	12
2.1.2	Hybridní hrozby	12
2.1.3	Dezinformace	14
2.1.4	Politická stabilita.....	14
2.2	Bezpečnostní prostředí ČR.....	15
2.3	Manipulace veřejným míněním	17
2.4	Mezinárodní společenství.....	18
2.4.1	Evropská unie.....	18
2.4.2	North Atlantic Treaty Organization.....	19
2.5	Bezpečnostní politika ČR.....	20
2.6	Legislativní rámec	22
3	Cíl práce.....	24
4	Metodika.....	25
4.1	Analytické metody.....	25
4.1.1	Analýza metodou dedukce	25
4.1.2	Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats (SWOT) analýza	26
5	Výsledky.....	32
5.1	Výsledky identifikace silných a slabých stránek.....	32
5.2	Výsledky hodnocení silných a slabých stránek	37
5.2.1	Seřazení silných a slabých stránek podle důležitosti	39

5.3	Výsledky identifikace hrozeb a příležitostí	40
5.4	Výsledky hodnocení hrozeb a příležitostí	44
5.4.1	Seřazení hrozeb a příležitostí podle úrovně rizika	46
5.5	Maticе SWOT a tvorba strategie	48
5.5.1	Strategie využití	50
5.5.2	Strategie hledání	50
5.5.3	Strategie konfrontace	51
5.5.4	Strategie vyhýbání.....	51
5.6	Porovnání závěrů s koncepčními dokumenty	52
5.7	Návrhy opatření.....	52
6	Diskuse	53
7	Závěr	65
8	Seznam použitých zkratk	66
9	Seznam použité literatury	67
10	Seznam použitých obrázků	70
11	Seznamu použitých tabulek.....	71

1 ÚVOD

Při výběru tématu bakalářské práce jsem byl ovlivněn aktuálním děním a fenomény specifickými pro dobu posledních 20 let a snahou o návaznost na vnitřní a vnější bezpečnost státu, tedy sféru, která mě při studiu nejvíce oslovila.

Tato práce je porovnáním mých poznatků, výsledků analýzy a následných doporučení s doposud shromážděnými informacemi z odborné literatury, aktuálními legislativními i bezpečnostními opatřeními platnými v České republice. Jejím cílem je popsat a analyzovat faktory a aktivity vedoucí k narušování politické stability. Věcným podkladem pro zpracování bakalářské práce byl výběr a podrobné studium dostupné odborné literatury, českých i mezinárodních koncepčních dokumentů a výročních zpráv zpravodajských služeb. Informace takto získané, jsou postupně tříděny, uváděny do kontextu a porovnány.

V teoretické části je popsáno bezpečnostní prostředí jako východisko pro tvorbu jednotlivých komponent bezpečnostní politiky a jsou vysvětleny klíčové pojmy pro přesné popsání problematiky politické stability. V závěru teoretické části je popsán metodický nástroj analýza SWOT k řešení cílů práce.

Praktická část obsahuje samotnou analýzu SWOT a její dílčí úkoly. Pomocí sběru dat a metodou dedukce jsou identifikovány jednotlivé faktory pro tvorbu analýzy a jejich hodnocení. Ze závěrů zmíněné analýzy jsou vyvozeny závěry, na kterých je založeno doporučení opatření.

2 SOUČASNÝ STAV

Pro účely této práce je stát a jeho politické uspořádání chápán jako předmět bezpečnosti. Ačkoliv je takovýto postoj abstraktní, bezpečnost jednotlivce či společnosti bereme jako samozřejmost. Na stát a politický systém můžeme účelově nahlížet jako na celek, který tvoří vztahy ekonomické, náboženské, politické, kulturní apod. [1].

Bezpečnostní prostředí se za posledních 5 let změnilo rychle a pružně. Stále větší zapojení státních i nestátních nebo nadnárodních aktérů a rozšíření vlivu na bezpečnostního prostředí daleko za hranici Evropy s sebou přináší nové asymetrické hrozby. Podle bodu 18 Bezpečnostní strategie ČR 2015 (dále jen BS ČR 2015) jsou nyní ohroženy prvky státu, které jsou elementární pro příznivý vývoj bezpečnosti a zároveň mají významný strategický charakter. *„Mezi hlavní zdroje hrozeb patří vyhrocené postoje vůči hodnotovým základům naší společnosti, ohrožující koncept demokratického právního státu a popírající základní lidská práva a svobody. Nositelem těchto postojů mohou být jak státy, tak nestátní aktéři a různá uskupení a jejich stoupenci. Zdrojem hrozeb jsou i mocenské aspirace některých států, které v rostoucí míře přestávají respektovat mezinárodní uspořádání a základní principy mezinárodního práva“* [2, str. 8]. Z výše uvedeného je patrné, že tyto v zásadě nové hrozby mají především politický a společenský charakter.

Hlavním garantem bezpečnosti na národní úrovni je samotný stát, tedy vláda, která prostřednictvím volených zástupců politizuje společenská a politická témata. Tato témata, která by mohla mít vliv na bezpečnost pak v závislosti na zpětné vazbě od společnosti (voličů) a potřebám bezpečnostního systému sekuritizuje.

Vzhledem k demokratickému zřízení ČR, tedy rozhodování občanů o státních záležitostech pomocí volených zástupců, je mezi státem a společností daného státu velmi úzká souvislost. Společnost tvoří jednotlivé skupiny i samotní jednotlivci. Mezi jednotlivcem a státem jsou určité podobnosti i rozdíly. Podobnosti můžeme spatřit ve snaze o zajištění vlastní bezpečnosti, přežití nebo uspokojivého životního standartu. Rozdíly jsou však patrné ve schopnosti bránit se nebo systematicky bojovat proti asymetrickým a hybridním hrozbám, tedy výzvam, o kterých tato práce pojednává.

2.1 Definice základních pojmů

2.1.1 Bezpečnost

Obecně je pojem bezpečnost definován jako stav, kdy jsou na nejnížší možnou míru eliminovány hrozby pro daný objekt a jeho zájmy, přičemž je k eliminaci aktuálních i potenciálních hrozeb materiálně i organizačně vybaven a je ochoten při ní spolupracovat. Tato široká definice však přesně nevystihuje bezpečnost z pohledu státu a všech jeho součástí, jako hlavního aktéra a zároveň referenční objekt bezpečnosti. Lépe tento pojem vystihují Hartmut Bühl, Ortwin Buchenbender a Harald Kujat v knize *Wörterbuch zur Sicherheitspolitik: „Stav, ve kterém se individua, skupiny a státy necítí ohrožené vážnými hrozbami, popř. se před nimi považují za účinně chráněné a svoji budoucnost mohou vytvářet podle vlastních představ. Stupeň bezpečnosti, popř. ohrožení závisí dalekosáhle na subjektivních pocitech, historických zkušenostech, pojetí sama sebe a poměru k okolnímu prostředí“* [3, str. 134]. Také se v návaznosti na bod 18 Bezpečnostní strategie ČR 2015 nabízí definice Carola Sterna, kdy bezpečnost označuje za souhrnný pojem pro podmínky udržení stávajícího sociálního a politického systému [4].

2.1.2 Hybridní hrozby

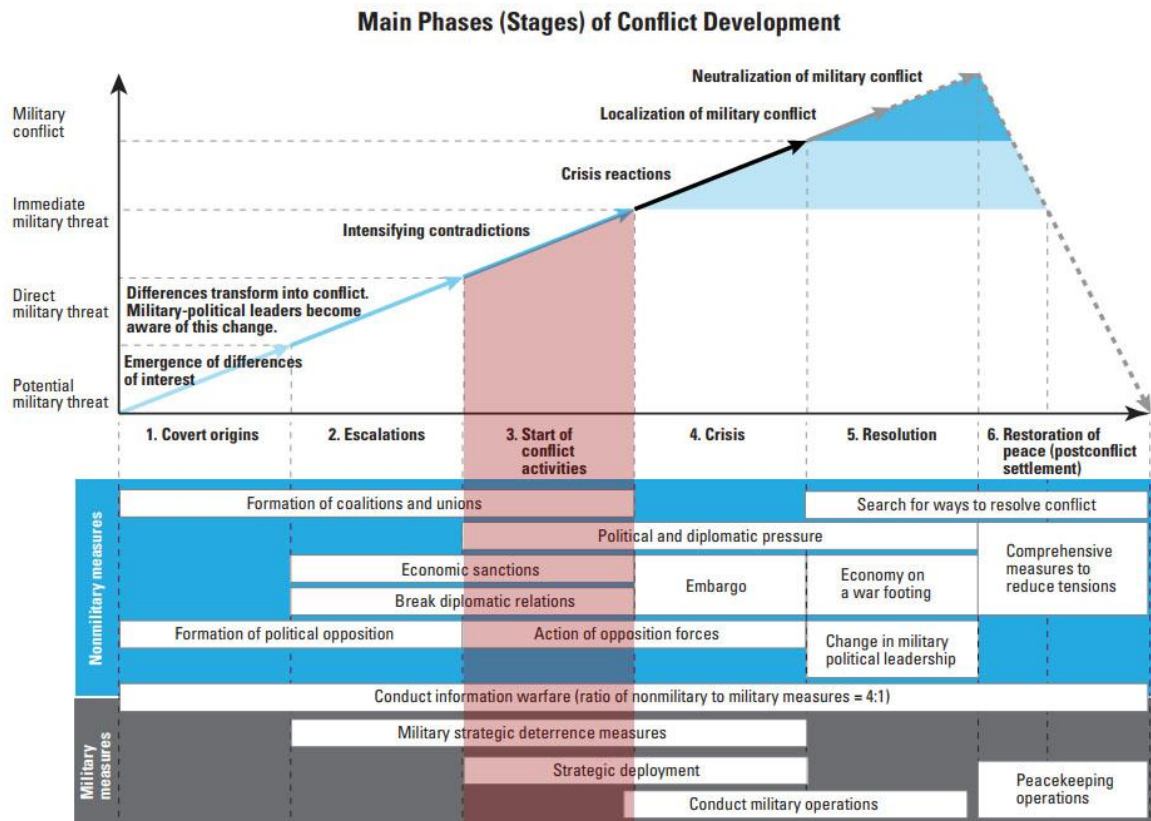
Za tyto hrozby považujeme metody vedení konfliktu, které komplexní kombinací otevřených i skrytých aktivit, konvenčních a nekonvenčních prostředků vytváří nátlak na cílový objekt. Často mají charakter podvratné činnosti s úmyslem narušit rovnováhu sil a získat prostředí vhodné pro prosazování svých zájmů. Využívají k tomu vojenské, polovojenské nebo civilní subjekty. Původce hybridních hrozeb usiluje o vytvoření takového informačního prostředí, které znemožňuje přímé obvinění z takovýchto aktivit. Nebezpečnost hybridních hrozeb vyplývá z jejich komplexního původu i založení. Kombinují aktivity v politických, hospodářských, vojenských i společenských sférách. Zároveň je také v zájmu agresora udržet konflikt pod hranicí ozbrojené agrese [5].

O pravdivosti a praktickém využití těchto technik svědčí rétorika některých zahraničních státních představitelů. Například náčelník generálního štábu Armády Ruské federace generál Valerij Gerasimov v roce 2013 zveřejnil koncepci o novém

asymetrickém (hybridním) způsobu vedení konfliktů, tzv. Gerasimovu doktrínu. Otevřeně v ní popisuje způsoby využití podvratných, destabilizačních a propagandistických aktivit na území cizího státu pro budoucí vedení ozbrojeného konfliktu a prosazování svých zájmů. Aspekty a možnosti této strategie si Ruská federace v plném rozsahu zkouší od listopadu 2013 v konfliktu na Ukrajině.

Obrázek

1

The role of nonmilitary methods in interstate conflict resolution

Obrázek 1 - Gerasimova Doktrína [https://belarusdigest.com, 2017]

2.1.3 Dezinformace

Fenoménem dnešní doby jsou informace. Jsou všude kolem nás, zasahují téměř neustále do všeho dění a není lehké se před nimi uchránit. Bez některých důležitých informací by naše společnost ani nemohl fungovat v podobě, v jaké ji známe. Proto je jejich potenciál využíván dnes naprosto ve všech odvětvích. Dezinformace a účelné interpretace informací sloužící k dosažení určitých cílů a zájmů, v tomto případě zájmů politických, sociálních a ekonomických, se staly v průběhu několika let nejsilnějším nástrojem politického boje. Kvůli rychlé a rozsáhlé globalizaci a vzniku mezinárodních společenství je izolace státu nebo jeho společnosti prakticky nemožná. Navíc, když se jedná o demokratické zřízení. Proto se způsoby usilování o vliv v jakékoliv sféře zájmu za posledních 20 let značně proměnily.

„Pojem „dezinformace“ znamená šíření záměrně nepravdivých informací, obzvláště pak státními aktéry nebo jejich odnožemi vůči cizímu státu nebo vůči médiím, s cílem ovlivnit rozhodování nebo názory těch, kteří je přijímají“ [5]. Z definice dezinformace podle Centra proti terorismu a hybridním hrozbám MV ČR (dále jen CTHH MV) je tedy patrné, že lze tento fenomén využít jako účinný nástroj propagandy i vlastního prosazování zájmů.

V dnešním prostředí přehlceném informacemi mají dezinformace zvláštní abstraktní charakter. Jejich cílem není přímá implementace myšlenky desinformace, ale jakési rozmělnění informací, narušení věrohodnosti informačních toků nebo vytvoření informační mlhy. Všechny tyto cíle mají ve společnosti vyvolat jakési zdání neschopnosti nalézt pravdu a podporovat relativizaci klíčových témat.

2.1.4 Politická stabilita

Pro potřeby této práce je politická stabilita charakterizována jako stav politického spektra, při kterém vládní, nevládní, státní i nestátní aktéři svými aktivitami, jako jsou politické soupeření nebo prosazování svých zájmů, neohrožují bezpečnost jako celek ve státě. V takovém případě jsou i přes vnitropolitické rozpory schopni účinně řešit nastalé krize a hledat společná řešení chránící životní zájmy státu. Je tedy možné vnímat dva okruhy této stability. Vnitřní, tzv. vnitropolitickou stabilitu, která by zahrnovala hlavně stav a aktivity domácích subjektů působících v této sféře působící především na

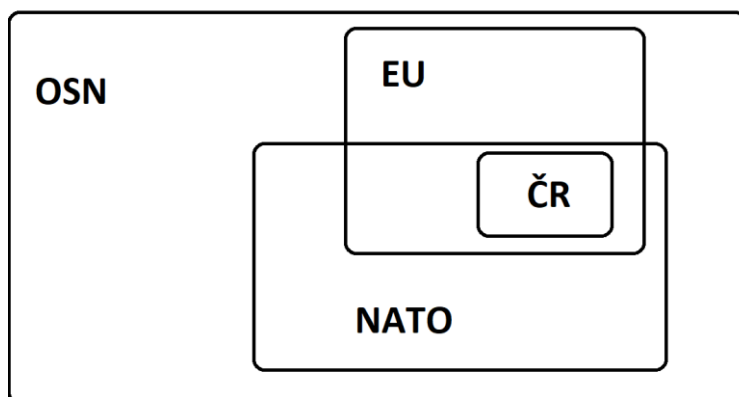
témata týkající se vnitřních záležitostí státu. Druhým okruhem by pak byla politická stabilita ve smyslu mezinárodních vztahů a ukotvením v mezinárodních organizacích. Vzhledem k provázanosti politického dění na mezinárodní scéně, členství v mezinárodních společenstvích a tvorbě politik na nadnárodní úrovni jsou rozdíly mezi těmito dvěma okruhy často obtížně hledatelné. Navzájem se ovlivňují a aktivity v jednom z nich ovlivňují vývoj událostí v tom druhém. Nelze zkoumat jeden okruh bez znalostí toho druhého. Proto v této práci často zazní pojmy politická/vnitropolitická stabilita jako synonyma.

2.2 Bezpečnostní prostředí ČR

Je jedním z pojmů, které jsou nepostradatelné v určování východisek bezpečnostní politiky státu. Pomyslně má 2 hlavní sféry – vnitřní a vnější. V souvislosti s asymetrickými hrozbami se však hranice mezi vnějším a vnitřním bezpečnostním prostředím často ztrácí. Bod 16 Bezpečnostní strategie ČR 2015 vysvětluje prolínání vnitřní a vnější sféry novými trendy v globálním bezpečnostním prostředí, kdy se aktivně zapojují i nestátní a nadnárodní aktéři. Proto konflikty a hrozby, které mohou být svou podstatou a původem z jiného kontinentu, zasahují i do bezpečnostního prostředí střední Evropy [2].

Bezpečnostní prostředí můžeme chápat jako vnější prostředí státu, které je ovlivňováno okolními státy, mezinárodními organizacemi i nadnárodními a nestátními subjekty. Toto vnější prostředí se vyznačuje nejistotou, sníženou možností kontroly a určitou nepoznatelností. Bezpečnostní prostředí se dynamicky mění v závislosti na aktuálních mezinárodních vztazích, které mohou mít různou povahu. Může se jednat o aspekty politické, společenské, ekonomické, vojenské v neposlední řadě i environmentální. Z tohoto důvodu roste potřeba bezpečnostní prostředí sledovat, aktivně v něm předcházet rizikům a pokusit se ho ovlivňovat ve svůj prospěch. K tomu je nutné mít komplexní přístup a využívat všech dostupných možností. Kombinací civilních i vojenských prostředků, ať už se jedná o nástroje ekonomické, diplomatické či právní, může stát efektivně reagovat na nenadálé hrozby a předcházet či zmírnit jejich negativní dopad na stát.

Bezpečnostní prostředí ČR je modelováno především členstvím v mezinárodních organizacích. Mezinárodní organizace jsou pro ČR jedněmi z hlavních platforem pro uplatňování zahraniční politiky. Při dnešním komplexním pojetí bezpečnosti mají všechny mezinárodní společnosti, kterých je ČR členem bezpečnostní charakter.

Obrázek 2 - Schéma mezinárodních společenství [autor, 2019]

Česká republika je členem tří hlavních mezinárodních organizací majících přímý i nepřímý vliv na bezpečnostní prostředí. Jsou to Evropská unie, Severoatlantická aliance a Organizace spojených národů. Tyto tři organizace jsou pro nás hlavními partnery v oblasti bezpečnosti a využívají k tomu celou řadu nástrojů, jako je společná zahraniční politika v oblasti bezpečnosti, obrany i ekonomie.

BS ČR 2015 v bodech 19 až 33 popisuje aktuální trendy a vývoj v bezpečnostním prostředí. Mezi nejvýznamnější pro účely této práce jsou tyto body:

19. V tomto bodě BS ČR 2015 popisuje snahy některých státních i nestátních aktérů o rozšíření svých sfér vlivu. Tito aktéři pro naplnění svých zájmů využívají kombinaci vojenských, politických, hospodářských a zpravodajských aktivit. Svůj vliv se snaží rozšířit nejen na strategická území ve smyslu teritoriální kontroly, ale pomocí aktivit v mezinárodních společenstvích a na mezinárodních trzích také usilují o hospodářský a politický vliv i v oblastech bez územní kontroly. Aktivity těchto aktérů se ve stále větší míře uplatňují v kybernetickém prostředí a jsou mířeny na širokou veřejnost po celém světě. A úzce souvisí s „*probíhající erozí politických i právních závazků týkajících se evropské bezpečnosti*“ [2, str. 8].

20. Tento bod popisuje hrozby pocházející ze slabých či zhroucených států, které nedokáží zajistit právní vládu, svou obranu a bezpečnost svých občanů. Příčinou této nestability mohou být vnitrostátní i regionální konflikty nebo například rozsáhlé porušování lidských práv [2].

21. Stále se zvyšující závažnost nevojenských hrozeb ve sférách jako energetika, migrace či aktivity v kyberprostoru kladou stále větší nároky na schopnosti EU a NATO samostatně a dynamicky reagovat na tyto hrozby. Konflikty a zhoršující se bezpečnostní situace v sousedních státech NATO jsou také rizikem [2].

22. Globalizace s sebou přinesla kromě dopadů pozitivních také ty negativní. Provázanost mezinárodních trhů, vliv politických událostí v zahraničí, možnost zneužití informačních toků nebo rychlost a efektivita šíření náboženských či politických idejí jsou hlavní z nich [2].

23. Rychlý vývoj dalších aktérů na mezinárodním poli narušuje postavení EU a jejích spojenců, kdy už nelze spoléhat na jistoty plynoucí z takového postavení. Rozpad bipolárního rozdělení po konci Studené války vedl k dlouhodobému snížení výdajů na obranu některých evropských států a tím vytvořil určitou asymetrii v obranných kapacitách v euroatlantickém prostoru [2].

24. Nestátní subjekty mají lepší schopnost implementace informačních a komunikačních technologií, obchodu a dopravy. Stát, jako garant bezpečnosti a jediný aktér s možností legitimního použití síly, ztrácí na významu, neboť nestátní aktéři dokáží nahrazovat státní struktury, prosazovat územní ambice a násilím ohrožovat obyvatelstvo. Tento bod se v souvislosti s tímto novým fenoménem zmiňuje o tzv. zahraničních bojovnicích. Do kategorie těchto nestátních aktérů mohou spadat také některé soukromé vojenské organizace (private military contractors) [2].

2.3 Manipulace veřejným míněním

Domácí i zahraniční aktéři mohou pomocí dezinformačních kampaní a využitím aspektů informační války úspěšně manipulovat veřejným míněním. Vzhledem k úzké propojenosti státu a veřejnosti v demokratických systémech jsou tak tito aktéři schopni prosazovat své zájmy.

Tato manipulace může mít různé podoby i cíle. Například domácí subjekt, prosazující své zájmy pomocí dezinformačních kampaní, často usiluje o získání politického mandátu, jeho posílení, nebo oslabení politického konkurenta. Budou tedy cílit na konkrétní osoby, instituce nebo mezinárodní společenství takovým způsobem, aby zapadly do rétoriky a programového obsahu jejich původce. Naopak zahraniční aktéři budou manipulovat veřejným míněním směrem k ideovým postojům veřejnosti a ke světovému dění. Budou se snažit snižovat důvěru občanů ve schopnosti státu, v parlamentní demokracii, justici, policii nebo veřejnoprávní média.

V předchozí podkapitole byla zmíněna relativizace témat a informací. Tyto relativizace mají za cíl vyvolat dojem, že je nemožné najít pravdu, že každá strana proklamuje pro ně výhodnější informace nebo že jsou některé skutečnosti společnosti zatajovány.

2.4 Mezinárodní společenství

Členství v mezinárodních společenstvích je strategickým zájmem ČR. Přínosy v oblasti politického, hospodářského i bezpečnostního rozvoje jsou pro ČR významné hlavně z důvodu provázanosti trhů i společenských zájmů plynoucí z globalizace. Pro ideální chod státu střední Evropy jsou za současných podmínek aktivity v mezinárodních společenstvích na Evropské i celosvětové úrovni. Vyjednáváním a hledáním společných řešení v různých odvětvích je stát schopen zaujmout výhodnou pozici ve vyjednávání nebo při prosazování svých zájmů.

2.4.1 Evropská unie

Vstup do tohoto evropského společenství v roce 2004 byl velkým milníkem pro všechny sféry české politiky. Samotná Evropská unie prodělala během let své existence mnoho změn. Od Evropského společenství, které se Maastrichtskou smlouvou roku 1993 přetvořilo na EU se unie liší především součinností na tvorbě politik a usiluje i o evropeizaci dalších významných témat kromě těch hospodářských. Členské státy EU již mohou společně vystupovat v zahraniční politice a v politice v oblasti bezpečnosti a obrany. Spojením menších států do jednoho společného celku EU dosahuje lepší schopnosti konkurovat na mezinárodní úrovni jak v oblastech hospodářských, tak i v bezpečnostních. Díky spolupráci členských států se stala nejsilnější ekonomikou

světa. Hledáním společných řešení v oblasti bezpečnosti a obrany se EU snaží reagovat na změnu v politickém prostředí, kdy NATO zůstává hlavním garantem bezpečnosti a obrany většiny evropských států, ale rovnováha sil se postupně začíná posouvat směrem na východ. Jedním z podnětů pro společná úsilí v této oblasti byla bezpochyby krize v Kosovu, kdy zjištění, že EU nemá vojenské a organizační prostředky, zpravodajskou a informační infrastrukturu pro bezpečné samostatné zvládnutí krize, zapříčinilo zahájení společných jednání a vznik Evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP).

EEAS

European External Action Service, neboli Evropská služba pro vnější činnost je diplomatickým orgánem EU pro zlepšení účinnosti a soudržnosti zahraniční politiky Evropské unie. Mezi její úkoly patří součinnost s představiteli EU při provádění a tvorbě zahraniční a bezpečnostní politiky, navazování a udržování diplomatických vztahů se státy mimo EU, a spolupráce s diplomatickými orgány dalších států vně i uvnitř EU.

2.4.2 North Atlantic Treaty Organization

NATO, tedy Severoatlantická aliance, je politickou a vojenskou organizací, založenou v roce 1949. Hlavním účelem organizace je ochrana bezpečnosti a svobody členských států. K tomu využívá vojenské i politické prostředky. NATO je úzce spojeno s EU dohodou Berlín plus, která Unii umožňuje využití prostředků NATO.

Pro ČR je, od března roku 1999, podle článku pět Severoatlantické smlouvy NATO hlavním garantem bezpečnosti v oblasti obrany státu. Koncepce Armády ČR se řídí Strategickou koncepcí NATO, tedy samotná existence ozbrojených sil a jejich vývoj z velké části podléhá společným zájmům Aliance. Klíčovými přínosy pro ČR jsou sdílení zpravodajských informací i samotné infrastruktury, hledání společných řešení v otázkách bezpečnosti i obrany, poradenská činnost i společná úsilí na poli krizového řízení. Sdílením hodnot jako jsou svoboda, demokracie a lidská práva je NATO schopno ideového ukotvení ve společnosti.

Strategic Communications

StratCom je výbor NATO pro strategické komunikace. Slouží jako nástroj pro dosažení politických i vojenských cílů NATO na mezinárodním poli. Zabývá se především prezentací Aliance v médiích a ve veřejném prostředí. Má za úkol informovat veřejnost o cílech a zájmech Aliance v oblasti diplomacie, politiky a vojenských záležitostech. Mimo jiné slouží jako nástroj NATO pro využití komunikačních prostředků způsobem, jakým ho využívají i další mocnosti. Zjednodušeně by se daly tyto aktivity popsat jako „propaganda“, která má za cíl udržovat podporu veřejnosti členských států a působit na veřejné mínění v oblastech působení aliance. Zároveň tento orgán aktivně bojuje s dezinformacemi a hybridními aktivitami jdoucími proti zájmům Aliance.

2.5 Bezpečnostní politika ČR

Bezpečnostní politika je „*specializovanou politikou, formou chování a dosahování specifického cíle, tj. bezpečnosti*“ [6, str. 58].

Východiskem bezpečnostní politiky státu je souhrn životních a strategických státních zájmů a nástroje, kterými stát svých cílů dosahuje. Tento souhrn obsahuje zájmy jako státní svrchovanost, územní celistvost a dodržování demokratických principů. Zajišťuje ochranu života a zdraví občanů, zabezpečení ekonomického a sociálního rozvoje státu a plnění mezinárodních smluvních bezpečnostních závazků [7].

Hlavním koncepčním dokumentem je BS ČR 2015. Bezpečnostní politiku ČR tvoří pět základních komponentů: obranná politika, zahraniční politika, politika v oblasti vnitřní bezpečnosti, hospodářská politika v oblasti bezpečnosti, politika veřejné informovanosti v oblasti bezpečnosti.

Obranná politika

Ozbrojené složky státu jsou stále jedním z hlavních pilířů zachování samostatnosti a svrchovanosti ČR. Hlavní prvkem obranné politiky je Armáda ČR, která spadá do kompetence ministerstva obrany. Vrchním velitelem ozbrojených sil je v podmínkách ČR prezident republiky. Obranná politika vychází především z koncepcí

NATO a EU, kdy součinnost s ostatními členskými zeměmi a plnění mezinárodních závazků.

Zahraniční politika

Tento komponent bezpečnostní politiky je nezbytný k zajištění příznivých vnějších podmínek. BS ČR 2015 klade důraz na předcházení konfliktům, preventivní činnost a včasné řešení problémů, které by mohly eskalovat. Pro utváření zahraniční politiky je určující členství v EU a NATO. Na mezinárodní úrovni ČR vystupuje v souladu s koncepcemi těchto mezinárodních organizací.

Politika v oblasti vnitřní bezpečnosti

Tato část bezpečnostní politiky je klíčová pro hladký chod státu. Soustředí se na prevenci a potlačování kriminality a ochranu života, zdraví a majetku občanů, k čemuž využívá Integrovaný záchranný systém.

Hospodářská politika v oblasti bezpečnosti

Správným hospodařením a nastavením vyrovnaného státního rozpočtu stát aktivně přispívá k udržení bezpečnosti. Zdravý a stabilní hospodářský vývoj umožňuje státu vytvářet nebo navyšovat zdroje a prostředky pro řešení bezpečnostních hrozeb.

Politika veřejné informovanosti v oblasti bezpečnosti

Informování a vzdělávání občanů v oblasti bezpečnosti jsou důležité faktory pro správnou funkci bezpečnostního systému. Spolupráce s veřejností při řešení prevence i dopadů hrozeb pomáhá bezpečnostnímu systému snižovat negativní vliv na všechny oblasti bezpečnosti.

2.6 Legislativní rámec

Vláda ČR

Jako hlavní garant bezpečnosti ve státě je Vláda ČR. Tato role vyplývá z jejího postavení, jako nejvyššího orgánu exekutivy podle článku 67 odstavce 1 Ústavy ČR [8]. Zvláštní úkol vlády spočívá v koordinaci zpravodajských služeb. Výsledky činnosti zpravodajských služeb se sbíhají právě u ministerského předsedy vlády a vláda samotná je za ně odpovědná.

Národní bezpečnostní úřad

Klíčovou úlohou NBÚ v oblasti řešení hybridních hrozeb je zajišťování kybernetické bezpečnosti, vydávání bezpečnostních prověrek a zlepšování odolnosti informační infrastruktury. Konceptními dokumenty a legislativou jsou: Národní strategie kybernetické bezpečnosti ČR na období let 2015 až 2020, Akční plán k Národní strategii kybernetické bezpečnosti ČR na období let 2015 až 2020, Memorandum o porozumění (MOU) v oblasti kybernetické obranné spolupráce mezi NATO a ČR, zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) a zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů [9].

Zpravodajské služby

Zpravodajskými službami ČR jsou: Bezpečnostní informační služba, Vojenské zpravodajství a Úřad pro zahraniční styky a informace. Vzhledem k charakteristice hrozeb popisovaných v práci jsou bezpečnostní služby pověřeny získáváním a analýzou informací o působení cizí moci a původcích aktivit vedoucích k narušování politické stability. Pro tyto účely využívají legislativní nástroje. Působnost, úkoly a pravomoci zpravodajských služeb upravuje především zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách ČR; zákon č. 154/1994 Sb., o BIS a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství [9].

Ministerstvo zahraničních věcí

MZV je hlavním orgánem státní správy v oblasti mezinárodních vztahů, diplomacie a zahraniční politiky. V jeho kompetencích a úkolech je mimo vedení zahraniční politiky také kontrola pracovníků zahraničních úřadů na půdě ČR. Jeho působení je vymezeno legislativními úpravami a koncepčními materiály jako: zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů; Bezpečnostní strategie ČR z r. 2015 a Koncepce zahraniční politiky ČR z r. 2015 [9].

3 CÍL PRÁCE

Primárním cílem práce je umožnit komplexní pohled na problematiku narušování politické stability státu a jeho vliv na bezpečnost, především v podmínkách Evropy a České republiky.

Páteří praktické části je SWOT analýza, která jako své vstupy využívá data, informace a závěry získané z odborné literatury a otevřených světových zdrojů. Cílem práce je také zmapovat aktuální hrozby a rizika především z politického a společenského sektoru. Dále pomocí metody SWOT provést analýzu příležitostí a rizik, silných a slabých stránek státu na poli politické a společenské bezpečnosti. Z matice SWOT budou následně vytvořeny jednotlivé strategie.

V závěru praktické části budou porovnány zjištění s aktuálními koncepčními dokumenty týkající se bezpečnosti ČR a konkrétními výstupy politik Vlády ČR, jakožto hlavního aktéra bezpečnosti. Na základě tohoto porovnání jsem budou navrhnuty opatření pro snížení rizika hrozby narušení politické stability.

4 METODIKA

Práce účelově operuje s teoretickým rámcem, který je založen na analýze vnějšího a vnitřního bezpečnostního prostředí, aktérů bezpečnosti a referenčních objektů. To se jeví vzhledem ke zvolenému tématu práce jako poměrně logické, navíc umožní přesně definovat oblast výzkumu a napomůže jeho strukturaci. Praktická část je vypracována pomocí dvou metod. Jako první postup je použita dedukce, na jejíž výstupy je navázána SWOT analýza.

4.1 Analytické metody

Metoda dedukce pomohla v první řadě blíže definovat všechna potřebná data, informace a kritéria pro následný souhrn a vyhodnocení SWOT analýzou. Pomocí ní je popsáno bezpečnostní prostředí a aktéři či referenční objekty bezpečnosti.

4.1.1 Analýza metodou dedukce

Abych mohl v praktické části této práce provést analýzu SWOT, musel jsem provést přípravu pomocí sběru dat z dostupných zdrojů. Data jsem posléze analyzoval metodou dedukce. Dedukce je proces uvažování, při kterém dochází vytvořením předpokladu (premisy) a z ní odvozených závěrů k dokázání teze. Při dedukci se vychází z pravdivosti předpokladů, tedy pokud je premisa pravdivá, je pravdivý i závěr [10].

4.1.2 Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats (SWOT) analýza

SWOT je typ strategické analýzy organizace z pohledu jejich slabých a silných stránek (strengths and weaknesses), příležitostí a hrozeb (opportunities and threats). Analýza tak spočívá v rozboru současného stavu organizace (vnitřní prostředí) a současné situace okolí (vnější prostředí) [11].

Prvním krokem ve zpracování SWOT analýzy je určení jednotlivých faktorů. Výběr faktorů probíhá pomocí sběru dat a jejich vyhodnocení metodou dedukce.

Vnitřní faktory

- Silné stránky (strengths) – pozitivní vnitřní faktory
- Slabé stránky (weaknesses) – negativní vnitřní faktory

Vnější faktory

- Příležitosti (opportunities) – pozitivní vnější faktory
- Hrozby (threats) – negativní vnější faktory

Pro zpracování analýzy SWOT byl vybrán nástroj software obsažený v publikaci Analýza v rukou manažera. Tento software je založen na platformě Zoner Context 4, která je autorským nástrojem pro elektronickou publikaci. Software umožnil přehledně identifikovat jednotlivá kritéria vnitřních i vnějších faktorů, jejich seřazení podle důležitosti a následné vyhodnocení s tvorbou strategie.

Identifikace a hodnocení silných a slabých stránek

Pozitivní vnitřní faktory, tedy faktory, které stát dokáže v různé míře ovlivňovat, byly vybrány na základě analýzy východisek, bezpečnostních zájmů a bezpečnostního prostředí ČR. Porovnáním s koncepčními dokumenty a výročními hodnoceními jako jsou BS ČR 2015, Audit národní bezpečnosti, výroční zpráva BIS nebo Úřadu pro zahraniční styky a informace, kde se autoři široce zabývají touto problematikou, byly pro oblast politické stability vybrány nejrelevantnější a nejpodstatnější aspekty.

Tyto aspekty pak byly uvedeny do souvislostí a za použití metody párového srovnání vyhodnocen jejich vliv na analyzovanou oblast.

Metoda párového srovnání

Tato metoda slouží ke stanovení důležitosti jednotlivých faktorů. Spočívá v porovnávání faktorů ve dvojici, kdy určujeme ten důležitější ve vztahu k analyzované oblasti. Software je pak schopen silné a slabé stránky seřadit dle důležitosti [11].

PÁROVÉ SROVNÁNÍ SLABÝCH STRÁNEK 1. ČLENA TÝMU

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Počet priorit
A		A	A	D	E	A	A	A	I								5
B			C	D	E	B	G	B	I								2
C				D	C	C	G	C	I								4
D					D	D	G	D	I								6
E						E	G	H	I								3
F							G	F	G								1
G								G	G								8
H									I								2
I																	6
J																	
K																	
L																	
M																	
N																	
O																	
P																	

Seznam slabých stránek	
A	Podceňování hrozeb plynoucích z narušování politické stability.
B	Nedostatečné kapacity státu k řádnému vzdělávání veřejnosti ve věcech mediální gramotnosti.
C	Špatné vzdělání pracovníků státní zprávy v oblasti kybernetické bezpečnosti.
D	Špatná odolnost státní zprávy a politických aktérů proti úniku informací a ovlivňování.
E	Nemalé množství dezinformací a hybridních aktivit proti současnému státnímu zřízení a ukotvení v euroatlantickém prostoru.
F	Neporušitelnost základních lidských práv - svoboda slova, soukromí - při uplatňování opatření.
G	Různé postoje a přístupy k této hrozbě v politické reprezentaci.
H	Nedostatečná schopnost státu se kvalitně a široce mediálně prezentovat, vyvracet dezinformace a získávat důvěru veřejnosti.
I	Nerozhodný a nejednoznačný postoj veřejnosti k hrozbě.

Obrázek 3 - Párové srovnání slabých stránek [Autor, 2019]

Kritéria hodnocení hrozeb

Prvním kritériem hodnocení hrozeb je jejich relevantnost k tématu politické stability a efekt jejich dopadu na bezpečnost ČR. Hrozby vyjmenované v kapitole 5.3 cílí na životní zájmy, jak je popisuje BS ČR 2015. Například hrozba manipulace veřejným míněním může mít dopad na politickou nezávislost a demokratické zřízení ČR.

Druhým typem kritéria je míra působení hrozby. Ačkoliv jsou pokusy o narušování vnitropolitické stability v ČR pozorovatelné již několik let, přesné měřítko pro zjištění míry působení hrozby není dostupné. Snaha o přesné a komplexní zmapování problematiky by vyžadovala plošné průzkumy veřejného mínění v různých oblastech spojených s touto problematikou, což je finančně i organizačně příliš náročné. V posledních letech však intenzita působení těchto hrozeb stoupá. Audit národní bezpečnosti uvádí: „*Při evaluaci hrozeb v této kapitole je tak zejména třeba mít na paměti, že ačkoli ve všech třech definovaných oblastech hrozeb cizí moc v ČR dlouhodobě působí, aktuálně je zaznamenán zřetelný nárůst aktivity*“ [9, str. 55].

Identifikace a hodnocení hrozeb a příležitostí

Negativní faktory z vnějšího prostředí byly určeny pomocí obsahové analýzy materiálů popisující bezpečnostní prostředí a aktuální vývoj hrozeb a trendů v oblasti politické stability a působení cizí moci. Pro aplikaci obecných principů na prostředí a podmínky ČR jsem bylo využito závěrů BS ČR 2015, Auditů národní bezpečnosti, Obranné strategie ČR a výročních zpráv zpravodajských služeb.

Hodnocení hrozeb a příležitostí

Pro vyhodnocení těchto faktorů je třeba spojit dvě oblasti jejich vlastností. V první řadě závažnost dopadu hrozby nebo přínosu příležitosti. V druhé řadě pak předpokládanou pravděpodobnost jejich vzniku. Použitý software k tomu využívá dvě bodové stupnice. V první je slovy i body popsána závažnost hrozby/příležitosti, v druhé stupnici hodnotí faktory slovně i matematicky podle předpokládané pravděpodobnosti jejich vzniku [11].

Tabulka 1 - Hodnocení pravděpodobnosti vzniku hrozby/příležitosti [Autor, 2019]

Předpokládané pravděpodobnosti příležitosti/hrozby v procentech	Slovní vyjádření vzniku	Počet bodů
<1;20>	Téměř nemožná	1
<21;40>	Výjimečně možná	2
<41;60>	Běžně možná	3
<61;80>	Vysoce pravděpodobná	4
<81;100>	Hraničící s jistotou	5

Tabulka 2 - Hodnocení závažnosti dopadu hrozby/příležitosti [Autor, 2019]

Slovní vyjádření závažnosti dopadu hrozby	Počet bodů
Zanedbatelná	1
Málo významná	2
Významná	3
Velmi významná	4
Nepřijatelná	5

Matice SWOT

Výsledkem SWOT analýzy je matice SWOT a generování alternativ strategií. Pro potřeby této práce jsem jako relevantní a přínosné vybral strategii využití a strategii hledání. Kdy první jmenovaná je relevantní z hlediska stanovení cílů a ujasnění vize. Strategie hledání pak nabízí možnosti využití příležitostí k překonání slabých stránek.

		Silné stránky				Slabé stránky			
		1	2	3	4	1	2	3	4
<h1>SWOT</h1> <h2>strategie</h2>		1	Fungující stát, hospodářská stabilita a nízká			1	Různé postoje a přístupy k této hrozbě v po		
		2	Efektivní a dobře fungující zpravodajské služ			2	Špatná odolnost státní zprávy a politických		
		3	Ustálené demokratické ústavní a politické zř			3	Nerozhodný a nejednoznačný postoj veřejn		
		4	Členství ČR v evropských a euroatlantickýc			4	Podceňování hrozeb plynoucích z narušová		
		5	Kvalitní a nezávislá veřejnoprávní média.			5	Špatné vzdělání pracovníků státní zprávy v		
		6	Kvalitní aktivity neziskových, žurnalistickýc			6	Nemalé množství dezinformací a hybridních		
		7	Nejednotnost cizineckých komunit v ČR.			7	Nedostatečné kapacity státu k řádnému vzd		
		8				8	Nedostatečná schopnost státu se kvalitně g		
		9				9	Neporušitelnost základních lidských práv - s		
		10				10			
		11				11			
		12				12			
		13				13			
		14				14			
		15				15			
		16				16			
Příležitosti	1	SO strategie (strategie využití) SO strategie jsou strategie využívající silných stránek organizace ke zhodnocení příležitostí identifikovaných ve vnějším prostředí. Tento kvadrant vymezuje žádoucí stav, ke kterému organizace směřuje. Je zřejmé, že tyto strategie jsou základem pro definování vize a navazujících cílů. Obtížnost jejich definování i realizace je dána mimo jiné i tím, že kombinace S-O umožňující jejich realizaci se v reálném životě vyskytuje zřídka.				WO strategie (strategie hledání) Tyto strategie jsou zaměřeny na překonání (odstranění) slabých stránek využitím příležitostí. Pro realizaci těchto strategií bývá příznačné, že vyžadují získávání dalších zdrojů pro využití příležitostí.			
	2								
	3								
	4								
	5								
	6								
	7								
	8								
	9								
	10								
	11								
	12								
	13								
	14								
	15								
	16								
Hrozby	1	ST strategie (strategie konfrontace) ST strategie jsou možné tehdy, je-li organizace dostatečně silná na přímou konfrontaci s ohrožením - prakticky se jedná o vymáhání dodržování principů udržitelného rozvoje jednou skupinou organizace na jiné skupině (skupinách).				WT strategie (strategie vyhýbání) Jedná se o obranné strategie zaměřené na odstranění (překonání) slabých stránek a vyhnutí se vnějšímu ohrožení. V případě organizace jde o "boj o přežití", v případě použití pro tvorbu koncepcí jsou tyto strategie klíčové pro zachování základních funkcí organizace pro naplnění poslání.			
	2								
	3								
	4								
	5								
	6								
	7								
	8								
	9								
	10								
	11								
	12								
	13								
	14								
	15								
	16								

Obrázek 4 - Matice SWOT [Autor, 2019]

SO strategie

Strategie využívající silných stránek ke zhodnocení příležitostí. Strategie využití popisují žádoucí stav, ke kterému daná organizace směřuje. Slouží k definování vize a strategických cílů [11].

WO strategie

Strategie hledání jsou zaměřeny na překonání slabých stránek organizace za pomoci příležitostí z vnějšího prostředí [11].

ST strategie

Strategie konfrontace jsou používány, pokud má organizace dostatek možností a prostředků pro přímou konfrontaci s ohrožením. Organizace při uplatňování těchto strategií vymáhá dodržování principů zavedených pro minimalizaci hrozeb za použití svých silných stránek [11].

WT strategie

Strategie vyhýbání, která se zaměřuje na překonání slabých stránek organizace a umožňuje se tak vyhnout ohrožení z nich plynoucích. Při tvorbě koncepcí jsou tyto strategie důležité, neboť chrání základní funkce organizace a její úkoly [11].

5 VÝSLEDKY

5.1 Výsledky identifikace silných a slabých stránek

Jako první část přípravy SWOT analýzy byly vybrány a hodnoceny silné a slabé stránky ČR v oblasti politické stability a zásahu domácích i cizích aktérů do vnitrostátních záležitostí. Pro správnou identifikaci použitý software nabízel tabulku pro zapsání silných/slabých stránek s uvedením odůvodnění použití jednotlivých faktorů.

Silné stránky (Strengths)

- Ustálené demokratické ústavní a politické zřízení, zkušenost s autoritativními režimy.
- Fungující stát, hospodářská stabilita a nízká nezaměstnanost - relativní spokojenost s kvalitou života.
- Členství ČR v evropských a euroatlantických strukturách.
- Efektivní a dobře fungující zpravodajské služby.
- Kvalitní a nezávislá veřejnoprávní média.
- Kvalitní aktivity neziskových, žurnalistických a akademických organizací v oblasti rozkrývání dezinformací.
- Nejednotnost cizineckých komunit v ČR.

Tabulka 3 - Identifikace silných stránek [Autor, 2019]

Seznam silných stránek	Odůvodnění
Ustálené demokratické ústavní a politické zřízení, zkušenost s autoritativními režimy.	Tradice demokratického zřízení, odpor k autoritativním režimům.
Fungující stát, hospodářská stabilita a nízká nezaměstnanost-relativní spokojenost s kvalitou života.	Vysoká a stabilní životní úroveň.
Členství ČR v evropských a euroatlantických strukturách.	Dohled a pomoc mezinárodních společenství, výměna informací a zkušeností.
Efektivní a dobře fungující zpravodajské služby.	Dlouhodobé monitorování působení cizích i domácích destabilizačních snah.
Kvalitní a nezávislá veřejnoprávní média.	Zhoršená možnost manipulace veřejným míněním.
Kvalitní aktivity neziskových, žurnalistických a akademických organizací v oblasti rozkrývání dezinformací.	Částečné povědomí o problematice dezinformací.
Nejednotnost cizineckých komunit v ČR.	Nepříliš organizované cizinecké komunity, snížená možnost radikalizace.

IDENTIFIKACE SILNÝCH STRÁNEK

	Seznam silných stránek	Proč?
A	Ustálené demokratické ústavní a politické zřízení, zkušenost s autoritativními režimy.	Tradiční demokratického zřízení, odpor k autoritativním režimům.
B	Fungující stát, hospodářská stabilita a nízká nezaměstnanost - relativní spokojenost s kvalitou života.	Vysoká a stabilní životní úroveň.
C	Členství ČR v evropských a euroatlantických strukturách.	Dohled a pomoc mezinárodních společenství, výměna informací a zkušeností.
D	Efektivní a dobře fungující zpravodajské služby.	Dlouhodobé monitorování působení cizích i domácích destabilizačních snah.
E	Kvalitní a nezávislá veřejnoprávní média.	Zhoršená možnost manipulace veřejným míněním.
F	Kvalitní aktivity neziskových, žurnalistických a akademických organizací v oblasti rozkrývání dezinformací.	Částečné povědomí o problematice dezinformací.
G	Nejednotnost cizineckých komunit v ČR.	Nepříliš organizované cizinecké komunity, snížená možnost radikalizace.

Obrázek 5 - Silné stránky (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]

Slabé stránky (Weaknesses)

- Podceňování hrozeb plynoucích z narušování politické stability.
- Nedostatečné kapacity státu k řádnému vzdělávání veřejnosti ve věcech mediální gramotnosti.
- Špatné vzdělání pracovníků státní zprávy v oblasti kybernetické bezpečnosti.
- Špatná odolnost státní zprávy a politických aktérů proti úniku informací a ovlivňování.
- Nemalé množství dezinformací a hybridních aktivit proti současnému státnímu zřízení a ukotvení v euroatlantickém prostoru.
- Neporušitelnost základních lidských práv - svoboda slova, soukromí - při uplatňování opatření.
- Různé postoje a přístupy k této hrozbě v politické reprezentaci.
- Nedostatečná schopnost státu se kvalitně a široce mediálně prezentovat, vyvracet dezinformace a získávat důvěru veřejnosti.
- Nerozhodný a nejednoznačný postoj veřejnosti k hrozbě.

IDENTIFIKACE SLABÝCH STRÁNEK

	Seznam slabých stránek	Proč?
A	Podceňování hrozeb plynoucích z narušování politické stability.	Riziko zpožděného rozpoznání aktivní hrozby.
B	Nedostatečné kapacity státu k řádnému vzdělávání veřejnosti ve věcech mediální gramotnosti.	Zhoršená odolnost veřejného mínění.
C	Špatné vzdělání pracovníků státní zprávy v oblasti kybernetické bezpečnosti.	Snadný únik informací nebo cíl pro ovlivňování rozhodnutí.
D	Špatná odolnost státní zprávy a politických aktérů proti úniku informací a ovlivňování.	Strategická nevýhoda v boji proti těmto hrozbám.
E	Nemalé množství dezinformací a hybridních aktivit proti současnému státnímu zřízení a ukotvení v euroatlantickém prostoru.	Náchylnost veřejnosti k nedůvěře v právní demokratický stát
F	Neporušitelnost základních lidských práv - svoboda slova, soukromí - při uplatňování opatření.	Omezení možností a reakce ze strany státu.
G	Různé postoje a přístupy k této hrozbě v politické reprezentaci.	Nejednotnost postupu k eliminaci hrozeb, popírání jejich existence.
H	Nedostatečná schopnost státu se kvalitně a široce mediálně prezentovat, vyvracet dezinformace a získávat důvěru veřejnosti.	Slabý pozitivní vliv státu na veřejné mínění.
I	Nerozhodný a nejednoznačný postoj veřejnosti k hrozbě.	Nedostatečná odezva u politických aktérů.

Obrázek 6 - Identifikace slabých stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]

Tabulka 4 - Identifikace slabých stránek [Autor, 2019]

Seznam slabých stránek	Odůvodnění
Podceňování hrozeb plynoucích z narušování politické stability.	Riziko zpožděného rozpoznání aktivní hrozby.
Nedostatečné kapacity státu k řádnému vzdělávání veřejnosti ve věcech mediální gramotnosti.	Zhoršená odolnost veřejného mínění.
Špatné vzdělání pracovníků státní zprávy v oblasti kybernetické bezpečnosti.	Snadný únik informací nebo cíl pro ovlivňování rozhodnutí.
Špatná odolnost státní zprávy a politických aktérů proti úniku informací a ovlivňování.	Strategická nevýhoda v boji proti těmto hrozbám.
Nemalé množství dezinformací a hybridních aktivit proti současnému státnímu zřízení a ukotvení v euroatlantickém prostoru.	Náchylnost veřejnosti k nedůvěře v právní demokratický stát
Neporušitelnost základních lidských práv (svoboda slova, soukromí) při uplatňování opatření.	Omezení možností a reakce ze strany státu.
Různé postoje a přístupy k této hrozbě v politické reprezentaci.	Nejednotnost postupu k eliminaci hrozeb, popírání jejich existence.
Nedostatečná schopnost státu se kvalitně a široce mediálně prezentovat, vyvracet dezinformace a získávat důvěru veřejnosti.	Slabý pozitivní vliv státu na veřejné mínění.
Nerozhodný a nejednoznačný postoj veřejnosti k hrozbě.	Nedostatečná odezva u politických aktérů.

5.2 Výsledky hodnocení silných a slabých stránek

Metodou párového srovnání, kdy byly porovnány ve dvojici jednotlivé silné a slabé stránky, nastala možnost je seřadit dle důležitosti a relevantnosti ke zkoumané oblasti. Důležitější stránka ze dvou porovnávaných byla zapsána do tabulky a součtem počtů priorit v řádcích i sloupcích byla zjištěna jejich důležitost.

PÁROVÉ SROVNÁNÍ SILNÝCH STRÁNEK 1. ČLENA TÝMU

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Počet priorit
A		B	A	A	A	A	A										5
B			B	B	B	B	B										6
C				C	C	C	C										4
D					D	D	D										3
E						E	E										2
F							F										1
G								G									0
H									H								
I										I							
J											J						
K												K					
L													L				
M														M			
N															N		
O																O	
P																	P

Seznam silných stránek	
A	Ustálené demokratické ústavní a politické zřízení, zkušenost s autoritativními režimy.
B	Fungující stát, hospodářská stabilita a nízká nezaměstnanost - relativní spokojenost s kvalitou života.
C	Členství ČR v evropských a euroatlantických strukturách.
D	Efektivní a dobře fungující zpravodajské služby.
E	Kvalitní a nezávislá veřejnoprávní média.
F	Kvalitní aktivity neziskových, žurnalistických a akademických organizací v oblasti rozkrývání dezinformací.
G	Nejednotnost cizineckých komunit v ČR.

Obrázek 7 - Párové srovnání silných stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]

PÁROVÉ SROVNÁNÍ SLABÝCH STRÁNEK 1. ČLENA TÝMU

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Počet priorit
A		A	A	D	E	A	A	A	I								5
B			C	D	E	B	G	B	I								2
C				D	C	C	G	C	I								4
D					D	D	G	D	I								6
E						E	G	H	I								3
F							G	F	G								1
G								G	G								8
H									I								2
I																	6
J																	
K																	
L																	
M																	
N																	
O																	
P																	

Seznam slabých stránek	
A	Podceňování hrozeb plynoucích z narušování politické stability.
B	Nedostatečné kapacity státu k řádnému vzdělávání veřejnosti ve věcech mediální gramotnosti.
C	Špatné vzdělání pracovníků státní zprávy v oblasti kybernetické bezpečnosti.
D	Špatná odolnost státní zprávy a politických aktérů proti úniku informací a ovlivňování.
E	Nemalé množství dezinformací a hybridních aktivit proti současnému státnímu zřízení a ukotvení v euroatlantickém prostoru.
F	Neporušitelnost základních lidských práv - svoboda slova, soukromí - při uplatňování opatření.
G	Různé postoje a přístupy k této hrozbě v politické reprezentaci.
H	Nedostatečná schopnost státu se kvalitně a široce mediálně prezentovat, vyvracet dezinformace a získávat důvěru veřejnosti.
I	Nerozhodný a nejednoznačný postoj veřejnosti k hrozbě.

Obrázek 8 - Párové srovnání slabých stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]

5.2.1 Seřazení silných a slabých stránek podle důležitosti

Na první místa důležitosti silných stránek byly pomocí metody párového srovnání zařazena faktory plynoucí z pozice ČR jako suverénního a vyspělého civilizovaného státu, kdy kvalita života a státní správy pomáhá udržení demokratického státního zřízení a politické stability. Nevzniká plošná potřeba veřejnosti uchýlovat se k nedemokratickým postojům nebo podpoře zájmů odlišných od zájmů ČR z důvodu nespokojenosti s životní úrovní. Zpravodajské služby díky fungující státní správě a dostatečné finanční i systémové podpoře mohou řádně vykonávat svoji činnost.

SEŘAZENÍ SILNÝCH STRÁNEK PODLE DŮLEŽITOSTI

	Seznam silných stránek	Počet priorit
B	Fungující stát, hospodářská stabilita a nízká nezaměstnanost - relativní spokojenost s kvalitou života.	3
D	Efektivní a dobře fungující zpravodajské služby.	3
A	Ustálené demokratické ústavní a politické zřízení, zkušenost s autoritativními režimy.	2
C	Členství ČR v evropských a euroatlantických strukturách.	2
E	Kvalitní a nezávislá veřejnoprávní média.	2
F	Kvalitní aktivity nezávislých, žurnalistických a akademických organizací v oblasti rozkrývání dezinformací.	1
G	Nejednotnost cizineckých komunit v ČR.	1

Obrázek 9 - Seřazení silných stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]

Na prvním místě v důležitosti slabých stránek jsem zařadil nejednotnost v přístupu k hrozbě narušování politické stability politických představitelů ČR. Zlehčování nebo samotné popírání této hrozby je nejslabší stránka této problematiky. Nedostatečná podpora státních představitelů při řešení dané problematiky či vědomé narušování snah při jejím řešení je hlavním úskalím v boji proti politické destabilizaci. Političtí představitelé jsou hlavními aktéry bezpečnosti v této oblasti a měli by být původci sekuritizace potřebných témat. Právě oni mají možnost vytváření konkrétních politik a legislativních kroků vedoucích k zabezpečení dané oblasti.

SEŘAZENÍ SLABÝCH STRÁNEK PODLE DŮLEŽITOSTI

	Seznam slabých stránek	Počet priorit
G	Různé postoje a přístupy k této hrozbě v politické reprezentaci.	8
D	Špatná odolnost státní zprávy a politických aktérů proti úniku informací a ovlivňování.	6
I	Nerozhodný a nejednoznačný postoj veřejnosti k hrozbě.	6
A	Podceňování hrozeb plynoucích z narušování politické stability.	5
C	Špatné vzdělání pracovníků státní zprávy v oblasti kybernetické bezpečnosti.	4
E	Nemalé množství dezinformací a hybridních aktivit proti současnému státnímu zřízení a ukotvení v euroatlantickém prostoru.	3
B	Nedostatečné kapacity státu k řádnému vzdělávání veřejnosti ve věcech mediální gramotnosti.	2
H	Nedostatečná schopnost státu se kvalitně a široce mediálně prezentovat, vyvracet dezinformace a získávat důvěru veřejnosti.	2
F	Neporušitelnost základních lidských práv - svoboda slova, soukromí - při uplatňování opatření.	1

Obrázek 10 - Seřazení slabých stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]

5.3 Výsledky identifikace hrozeb a příležitostí

Hrozby (Threats)

- Aktivity a snahy domácích politických subjektů o prosazování zájmů, které jsou v rozporu se zájmy ČR
- Volební úspěch některých destabilizujících politických subjektů.
- Narušení důvěryhodnosti instituce nebo subjektu zastupující demokratické zřízení ve státě.
- Samotné přímé či nepřímé ovlivňování veřejného mínění v neprospěch ČR.
- Vědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.
- Nevědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.
- Selhání bezpečnostního systému při zjišťování aktivit spojených s narušováním politické stability.
- Podpora vzniku médií prosazujících zájmy neshodující se se zájmy ČR.

Tabulka 5 - Identifikace hrozeb [Autor, 2019]

Seznam hrozeb	Odůvodnění
Aktivity a snahy domácích politických subjektů o prosazování zájmů, které jsou v rozporu se zájmy ČR.	Nejednotnost při tvorbě společných politik, zhoršené prosazování státních zájmů.
Volební úspěch některých destabilizujících politických subjektů.	Hrozba aktivního prosazování politiky jdoucí proti zájmům ČR.
Narušení důvěryhodnosti instituce nebo subjektu zastupující demokratické zřízení ve státě.	Vznik prostředí vhodného pro šíření dezinformací a efektivní manipulaci s veřejným míněním.
Samotné přímé či nepřímé ovlivňování veřejného mínění v neprospěch ČR.	Odmítavý a nedůvěřivý postoj veřejnosti ke stávajícímu státnímu zřízení.
Vědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.	Růst korupce a systematického ovlivňování.
Nevědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.	Využití slabin v informační bezpečnosti cizí mocí.
Selhání bezpečnostního systému při zjišťování aktivit spojených s narušováním politické stability.	Neschopnost adekvátně a pohotově reagovat na vzniklé situace ohrožující zájmy ČR.
Podpora vzniku médií prosazujících zájmy neshodující se se zájmy ČR.	Vytváření voličů pro politické aktéry narušující vnitropolitickou stabilitu.

IDENTIFIKACE HROZEB

	Seznam hrozeb	Proč?
A	Aktivity a snahy domácích politických subjektů o prosazování zájmů, které jsou v rozporu se zájmy ČR	Nejednotnost při tvorbě společných politik, zhoršené prosazování státních zájmů.
B	Volební úspěch některých destabilizujících politických subjektů.	Hrozba aktivní prosazování politiky jdoucí proti zájmům ČR.
C	Narušení důvěryhodnosti instituce nebo subjektu zastupující demokratické zřízení ve státě.	Vznik prostředí vhodného pro šíření dezinformací a efektivní manipulaci s veřejným míněním.
D	Samotné přímé či nepřímé ovlivňování veřejného mínění v neprospěch ČR.	Odmítavý a nedůvěřivý postoj veřejnosti ke stávajícímu státnímu zřízení.
E	Vědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.	Růst korupce a systematického ovlivňování.
F	Nevědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.	Využití slabin v informační bezpečnosti cizí mocí.
G	Selhání bezpečnostního systému při zjišťování aktivit spojených s narušováním politické stability.	Neschopnost adekvátně a pohotvě reagovat na vzniklé situace ohrožující zájmy ČR.
H	Podpora vzniku médií prosazujících zájmy neschodující se se zájmy ČR.	Vytváření voličů pro politické aktéry narušující vnitropolitickou stabilitu.

Obrázek 11 - Identifikace hrozeb (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]

Příležitosti

- Možnost získat zkušenosti od jiných států, které aktivně chrání politickou stabilitu.
- Hrozby a záměry ze strany cizí moci na politickou stabilitu jsou poměrně známé, nebo se je bezpečnostní systém snaží aktivně analyzovat.
- Analýza událostí a snah narušit politickou stabilitu v jiných státech
- Aktivity dalších členských států EU v oblasti dané problematiky.
- Zkušenosti obyvatelstva se zásahy do vedení státu.
- Snahy nevládního sektoru se problematice věnovat a podílet se na společných opatřeních.

Tabulka 6 - Identifikace příležitostí [Autor, 2019]

Seznam příležitostí	Odůvodnění
Možnost získat zkušenosti od jiných států, které aktivně chrání politickou stabilitu.	Možnost převzetí upraveného modelu pro systémová opatření
Hrozby a záměry ze strany cizí moci na politickou stabilitu jsou poměrně známé, nebo se je bezpečnostní systém snaží aktivně analyzovat.	Dobře zmapované úmysly, záměry a způsoby provádění pro efektivnější eliminaci hrozeb.
Analýza událostí a snah narušit politickou stabilitu v jiných státech	Možnost předpovídat další hrozby.
Aktivita dalších členských států EU v oblasti dané problematiky.	Aktivní účastí na hledání společného řešení se zajišťuje rozvoj odbornosti a dobrých vztahů se státy řešící podobné hrozby.
Zkušenosti obyvatelstva se zásahy do vedení státu.	Zhoršená možnost cizí moci nepozorovaně zasahovat do politické sféry.
Snahy nevládního sektoru se problematice věnovat a podílet se na společných opatřeních.	Možnost pro zlepšování vzdělanosti veřejnosti v této oblasti.

IDENTIFIKACE PŘÍLEŽITOSTÍ

	Seznam příležitostí	Proč?
A	Možnost získat zkušenosti od jiných států, které aktivně chrání politickou stabilitu.	Možnost převzetí upraveného modelu pro systémová opatření.
B	Hrozby a záměry ze strany cizí moci na politickou stabilitu jsou poměrně známé, nebo se je bezpečnostní systém snaží aktivně analyzovat.	Dobře zmapované úmysly, záměry a způsoby provádění pro efektivnější eliminaci hrozeb.
C	Analýza událostí a snah narušit politickou stabilitu v jiných státech	Možnost předpovídat další hrozby.
D	Aktivita dalších členských států EU v oblasti dané problematiky.	Aktivní účastí na hledání společného řešení se zajišťuje rozvoj odbornosti a dobrých vztahů se státy řešící podobné hrozby.
E	Zkušenosti obyvatelstva se zásahy do vedení státu.	Zhoršená možnost cizí moci nepozorovaně zasahovat do politické sféry.
F	Snahy nevládního sektoru se problematice věnovat a podílet se na společných opatřeních.	Možnost pro zlepšování vzdělanosti veřejnosti v této oblasti.

Obrázek 12 - Identifikace příležitostí (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]

5.4 Výsledky hodnocení hrozeb a příležitostí

U hodnocených hrozeb a příležitostí byla určena jejich pravděpodobnost vzniku a závažnost jejich dopadu. K tomu byl využit softwarový nástroj využívající bodovou stupnici s pěti základními úrovněmi. Poté byly hrozby seřazeny podle stupně závažnosti.

TÝMOVÉ HODNOCENÍ HROZEB

Hrozba	Závažnost dopadu	Pravděpodobnost vzniku	Úroveň rizika
A	4	4	16
B	3	3	9
C	3	2	6
D	4	3	12
E	4	1	4
F	4	2	8
G	5	1	5
H	3	5	15
I			
J			
K			
L			
M			
N			
O			
P			

LEGENDA:

Počet bodů	Závažnost dopadu hrozby
1	zanedbatelná
2	málo významná
3	významná
4	velmi významná
5	nepřijatelná - ohrožené poslání

Počet bodů	Pravděpodobnost výskytu hrozby
1	téměř nemožná (1 až 20 %)
2	výjimečně možná (21 až 40 %)
3	běžně možná (41 až 60 %)
4	vysoce pravděpodobná (61 až 80 %)
5	hraničící s jistotou (81 až 100 %)

Seznam hrozeb	
A	Aktivity a snahy domácích politických subjektů o prosazování zájmů, které jsou v rozporu se zájmy ČR
B	Volební úspěch některých destabilizujících politických subjektů.
C	Narušení důvěryhodnosti instituce nebo subjektu zastupující demokratické zřízení ve státě.
D	Samotné přímé či nepřímé ovlivňování veřejného mínění v neprospěch ČR.
E	Vědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.
F	Nevědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.
G	Selhání bezpečnostního systému při zjišťování aktivit spojených s narušováním politické stability.
H	Podpora vzniku médií prosazujících zájmy neshodující se se zájmy ČR.

Obrázek 13 - Hodnocení hrozeb (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]

TÝMOVÉ HODNOCENÍ PŘÍLEŽITOSTÍ

Příležitost	Atraktivita dopadu	Pravděpodobnost vzniku	Úroveň přínosu
A	3	3	9
B	4	4	16
C	2	3	6
D	4	3	12
E	2	3	6
F	2	2	4
G			
H			
I			
J			
K			
L			
M			
N			
O			
P			

LEGENDA:

Počet bodů	Atraktivita dopadu příležitosti
1	zanedbatelná
2	málo významná
3	významná
4	velmi významná
5	zásadně významná

Počet bodů	Pravděpodobnost výskytu příležitosti
1	téměř nemožná (1 až 20 %)
2	výjimečně možná (21 až 40 %)
3	běžně možná (41 až 60 %)
4	vysoce pravděpodobná (61 až 80 %)
5	hraničící s jistotou (81 až 100 %)

Seznam příležitostí	
A	Možnost získat zkušenosti od jiných států, které aktivně chrání politickou stabilitu.
B	Hrozby a záměry ze strany destabilizujících subjektů na politickou stabilitu jsou poměrně známé, nebo se je bezpečnostní systém snaží aktivně analyzovat.
C	Analýza událostí a snah narušit politickou stabilitu v jiných státech.
D	Aktivity dalších členských států EU v oblasti dané problematiky.
E	Zkušenosti obyvatelstva se zásahy do vedení státu.
F	Snahy nevládního sektoru se problematice věnovat a podílet se na společných opatřeních.

Obrázek 14 - Hodnocení příležitostí (SW rozhraní) [Autor, 2019]

5.4.1 Seřazení hrozeb a příležitostí podle úrovně rizika

Z výsledků seřazení hrozeb vyplývá fakt, že aktivity domácích politických subjektů jdoucí proti zájmům ČR jsou největším zdrojem ohrožení pro vnitropolitickou stabilitu. Domácí političtí aktéři mají nejmarkantnější vliv na proces sekuritizace a vytváření politik. Zároveň jsou volenými zástupci částí veřejnosti, která může být ovlivněna dezinformacemi z médií, které aktivně a vědomě interpretují informace v neprospěch ČR. Vznik a šíření takovýchto médií je ohrožením strategických zájmů našeho státu.

SEŘAZENÍ HROZEB PODLE HODNOTY (ÚROVNĚ RIZIKA)

	Seznam hrozeb	Úroveň rizika
A	Aktivity a snahy domácích politických subjektů o prosazování zájmů, které jsou v rozporu se zájmy ČR	16
H	Podpora vzniku médií prosazujících zájmy neschodující se se zájmy ČR.	15
D	Samotné přímé či nepřímé ovlivňování veřejného mínění v neprospěch ČR.	12
B	Volební úspěch některých destabilizujících politických subjektů.	9
F	Nevědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.	8
C	Narušení důvěryhodnosti instituce nebo subjektu zastupující demokratické zřízení ve státě.	6
G	Selhání bezpečnostního systému při zjišťování aktivit spojených s narušováním politické stability.	5
E	Vědomé narušení informační bezpečnosti státními představiteli a únik informací.	4

Obrázek 15 - Seřazení hrozeb podle úrovně rizika (SW rozhraní) [Autor, 2019]

Velkou výhodou pro vytvoření strategie na omezení destabilizace politického sektoru ČR je široké povědomí zpravodajských služeb i politických představitelů o rozsahu narušování politické stability. Jsou také známy způsoby aplikace těchto snah v praxi a záměry destabilizujících entit. Při tvorbě strategie jsou tak k dispozici relevantní podklady pro její nejefektivnější přizpůsobení. Oporou v boji proti destabilizačním snahám může být EU, která sjednocuje postupy jednotlivých států v oblasti politické bezpečnosti a zaštiťuje tvorbu společných politik. Neopomenutelnou pomocí při řešení této problematiky mohou být další členské státy EU nebo NATO, které na dané problematice pracují delší dobu a mohou se podělit o nabyté zkušenosti.

SEŘAZENÍ PŘÍLEŽITOSTÍ PODLE HODNOTY (ÚROVNĚ PŘÍNOSU)

	Seznam příležitosti	Úroveň přínosu
B	Hrozby a záměry ze strany destabilizujících subjektů na politickou stabilitu jsou poměrně známé, nebo se je bezpečnostní systém snaží aktivně analyzovat.	16
D	Aktivity dalších členských států EU v oblasti dané problematiky.	12
A	Možnost získat zkušenosti od jiných států, které aktivně chrání politickou stabilitu.	9
C	Analýza událostí a snah narušit politickou stabilitu v jiných státech.	6
E	Zkušenosti obyvatelstva se zásahy do vedení státu.	6
F	Snahy nevládního sektoru se problematice věnovat a podílet se na společných opatřeních.	4

Obrázek 16 - Seřazení příležitostí podle úrovně přínosu (SW rozhraní) [Autor, 2019]

5.5 Matice SWOT a tvorba strategie

Na základě identifikace a hodnocení jednotlivých faktorů byly pro tvorbu strategií vybrány faktory se strategickým významem pro oblast politické stability. Relevantní pro zkoumanou oblast jsou v menší či větší míře všechny typy strategií, neboť každá z nich se zaměřuje na jiný způsob řešení nebo je vhodná pro jiné účely. Pro potřeby návrhu řešení je nejvýznamnější strategie konfrontace (ST strategie), protože stát jako organizace má systémové nástroje pro aplikaci opatření plynoucích ze závěrů ST strategie. Je však potřeba přistupovat k problematice komplexně, kdy rozsáhlé legislativní změny a plošná opatření mohou vést k negativnímu ohlasu veřejnosti a možné ztrátě mandátu pro bezpečnou sekuritizaci daných témat.

Tabulka 7 - Matice SWOT [Autor, 2019]

SWOT strategie	Silné stránky: 1) Fungující stát, hospodářská stabilita a nízká nezaměstnanost-relativní spokojenost s kvalitou života. 2) Efektivní a dobře fungující zpravodajské služby. 3) Členství ČR v evropských a euroatlantických strukturách. 4) Kvalitní a nezávislá veřejnoprávní média. 5) Kvalitní aktivity neziskových, žurnalistických a akademických organizací v oblasti rozkrývání dezinformací. 6) Ustálené demokratické ústavní a politické zřízení, zkušenost s autoritativními režimy.	Slabé stránky: 1) Podceňování hrozeb plynoucích z narušení politické stability. 2) Různé postoje a přístupy k této hrozbě v politické reprezentaci. 3) Nerozhodný a nejednoznačný postoj veřejnosti k hrozbě. 4) Špatná odolnost státní správy a politických aktérů proti úniku informací a ovlivňování. 5) Špatné vzdělání pracovníků státní správy v oblasti kybernetické bezpečnosti.
Příležitosti: 1) Aktivity dalších členských států EU v oblasti dané problematiky. 2) Zkušenosti obyvatelstva se zásahy do vedení státu. 3) Snahy nevládního sektoru se problematice věnovat a podílet se na společných opatřeních.	SO strategie 1 SO strategie 2	WO strategie
Hrozby: 1) Aktivity a snahy domácích politických subjektů o prosazování zájmů, které jsou v rozporu se zájmy ČR. 2) Podpora vzniku médií prosazujících zájmy neshodující se se zájmy ČR. 3) Samotné přímé či nepřímé ovlivňování veřejného mínění v neprospěch ČR. 4) Volební úspěch některých destabilizujících politických subjektů.	ST strategie	WT strategie

5.5.1 Strategie využití

SO strategie 1

Podporou stávajících snah bezpečnostního systému o aktivní řešení těchto hrozeb lze proti ohrožení efektivně bojovat. Zároveň je stěžejní aktivní účast na řešení těchto problémů v mezinárodních společenstvích a podpora společných snah. Nabízí se tím možnost využití zkušeností a pokroků jiných členských států v této oblasti.

SO strategie 2

Zaměřením se na kvalitní systém vzdělávání a informovanosti obyvatelstva v problematice hybridních hrozeb, informační bezpečnosti a mediální gramotnosti je možné efektivně snížit negativní vliv domácích i zahraničních subjektů na veřejné mínění. Využitím aktivit nevládních subjektů pracujících na zlepšení podmínek v dané oblasti a posilování mediální struktur státu ve vztahu k veřejnosti vzniká možnost pozitivního vlivu na veřejné mínění, které se vyznačuje odporem k autokratickým režimům a ovlivňování státní zprávy.

5.5.2 Strategie hledání

Jednou ze slabých stránek je bezesporu nedostatečná vzdělanost veřejnosti i státních pracovníků v oblasti kybernetické bezpečnosti. Tento fenomén jde ruku v ruce se špatnou mediální gramotností. Rozsáhlejším zapojením státních i nestátních institucí v oblasti vzdělávání je možné rozšířit povědomí o dané problematice a připravit veřejnost i státní správu na adekvátní chování a reakce ve vztahu k hrozbám. Společná školení pracovníků veřejného sektoru, workshopy pro širokou veřejnost či jen kvalitní mediální prezentace vládních postojů k tématu narušování politické stability jsou jedny z možností pokroku v této oblasti.

5.5.3 Strategie konfrontace

Přesným vymezením hrozeb a popisem jejich negativních dopadů je stát schopen připravit plán na jejich zmírnění. Legislativní a systémová opatření, která jsou pro omezení vlivu domácích i zahraničních subjektů na politickou stabilitu klíčová, je stát schopen efektivně implementovat. Rozvinutá a dobře fungující státní správa v ČR je schopna prosazovat plnění případných opatření. Zároveň má stát také možnost hledat oporu a inspiraci v mezinárodní spolupráci. Regulace médií však vyvolává schizma ohledně práv občanů a mediálních organizací na svobodné vyjádření.

5.5.4 Strategie vyhýbání

Podcenění hrozby narušování politické stability při známých konkrétních aktivitách destabilizujících subjektů je pro bezpečnost ČR nebezpečné. Pasivita politických představitelů ale i široké veřejnosti, by mohla vést k masivnímu prorůstání státního i soukromého sektoru entitami, které by prosazováním zájmů odlišných od zájmů ČR, vážně narušovali bezpečnost. Při delším neregulovaném působení těchto entit by pak mohli vážně poškodit strategické zájmy a ochromit bezpečnostní systém. Vyhnout se chybám plynoucím z dlouhodobého podceňování vážné hrozby, by měla být priorita pro zachování životních zájmů ČR.

5.6 Porovnání závěrů s koncepčními dokumenty

Provedené vyhodnocení hrozeb se v oblasti politické stability a působení cizí moci shoduje s popisem hrozby „*Oslabování mechanismu kooperativní bezpečnosti i politických a mezinárodněprávních závazků v oblasti bezpečnosti*“ [2, str. 11], jak ho uvádí BS ČR 2015.

Vzhledem k východiskům práce se v identifikaci hrozeb mé závěry shodují s faktory popsány v kapitole „Působení cizí moci“ v Auditě národní bezpečnosti. Vliv těchto faktorů na politickou stabilitu je evidentní, neboť jedním z cílů působení cizí moci je snaha o narušení dané stability.

Podobné hrozby a aktivity k nim vedoucí popisuje také Výroční zpráva BIS za rok 2017, kde je narušování politické stability jedním z úmyslů zahraničních entit nebo domácích subjektů podporujících jejich zájmy.

5.7 Návrhy opatření

Praktickou aplikací strategií uvedených v kapitole 5.5 vznikají návrhy řešení dopadů hrozeb a preventivní opatření k jejich předcházení nebo zmírnění jejich dopadu.

Efektivním způsobem, jak omezit negativní vliv na politickou stabilitu je komunikace a spolupráce s veřejností. Tato spolupráce by měla mít především edukativní a informační charakter. Mediální prezentace státních aktivit na poli politické bezpečnosti, důraz na mediální a občanskou gramotnost veřejnosti a přizpůsobení školství v této oblasti jsou klíčová.

Vzdělávání pracovníků státní správy a osob nakládajících s citlivými a zákonem chráněnými informacemi v oblasti kybernetické bezpečnosti a odolnosti proti ovlivňování zvenčí. Zvýšením odbornosti v této oblasti lze předejít nechtěnému úniku informací nebo úmyslnému ovlivňování chodu státu lze zabezpečit tuto sféru před sběrem informací cizí entitou a zhoršit tak možnost jejího negativního ovlivnění.

6 DISKUSE

Hrozby a další východiska analýzy popsané v předchozí kapitole vychází především ze sektorového pojetí bezpečnosti, jak ho popisuje Buzan (2007). Faktory jsou především politického a společenského charakteru, přestože De Larrinaga (2010) zdůrazňuje důležitost komplexního pojetí bezpečnosti a sektorové provázanosti. Politické hrozby jsou mířeny proti organizační stabilitě státu. Jejich záměr může být tlak na vládu ve věci konkrétní politiky, obcházení vlády, podněcování separatistických tendencí a narušování politické struktury státu kvůli oslabení před následným vojenským útokem. Myšlenka státu, konkrétně jeho národní identita, organizace ideologie, instituce a jejich představitelé jsou hlavní subjekty ohrožené politickými hrozbami. Jelikož je stát v podstatě politická entita nebo subjekt, mohou být politické hrozby stejně obávané, jako ty vojenské. A to hlavně v případě, jedná-li se o slabý stát. Ale i když je stát silný, mohou být politické hrozby zdrojem obav. Francie a Itálie byli bezprostředně po válce velmi silné po národní stránce, avšak velmi silné v předmětech organizování ideologie. Dokonce i Spojené státy během své existence zápasily s komunistickým vlivem. V obou případech to byl strach, jako nástroj úspěšného politického narušování, které by mohlo přinést politické úspěchy ve smyslu nového zahraničního uspořádání.

Tyto hrozby pocházejí z velké rozmanitosti představ a ideologií. Pokud jde o organizaci ideologií, v průběhu dvacátého století si liberálně demokratické, fašistické, komunistické a aktuálně islámské politické myšlenky navzájem v praxi odporovaly stejně jako monarchistické a republikánské v devatenáctém století. Protože rozpory v těchto ideologiích jsou markantní, státy jednoho přesvědčení se mohou cítit ohroženy myšlenkami prezentovanými jinými. Vytvoření anti-ideologie, jak Američané učinili s anti-komunismem a Sověti s antiimperialismem, je jedna z možností. Ale přináší rizika, že kumulace negativ těchto antiideologií může začít přetvářet pozitivní hodnoty, které mají chránit, jako v extrémním případě stalinismu v Sovětském svazu [12].

Konkurence mezi ideologiemi je velice komplexní. Tato skutečnost činí obtížné přesně definovat, co by mělo být považováno za politickou hrozbu, která by byla dostatečně závažná, aby dostala nálepku hrozba pro národní bezpečnost. V jistém smyslu, pouhá existence státu, který zastává protichůdnou ideologii, způsobuje hrozbu

označovanou jako princip "shnilého jablka v koši" [13]. Eliminace takovéto hrozby, by však vyžadovala nevyčerpatelnou a pravděpodobně nemožnou vojenskou křížovou výpravu, jejíž náklady by daleko převažovaly nad její cíle a potenciální úspěchy. Ohrožení národní identity je jednodušší. Zahrnují snahy o zesílení jednotlivých etnických či kulturních identit skupin v cílovém státě. Účely mohou být zvyšování obtížnosti vlády v nepřátelském sousedním státě, jak to učinila jižní Afrika v Angole a Mosambiku, podpora odtržení, jako ve vztazích mezi Súdánem a Etiopií, nebo k přípravě půdy pro připojení sousedního státu se snahou začlenit všechny složky svého národa, jako v Hitlerových kampaních během třicátých let.

Ať už jsou politické hrozby ideologické nebo národní povahy, je důležité rozlišovat mezi úmysly, které vznikají strukturálně z dopadu zahraničních alternativ na legitimitu států. Mezinárodní politické hrozby jsou znázorňovány aspekty, které v mnoha směrech připomínají akce Kaddáfího v Libyi, kroky Spojených států proti radikálním režimům na Kubě, Chile a Guatemale, Nikaragui i jinde [13]. Nebo podpora Sovětského svazu pro komunistické strany v jiných zemích během studené války a kroky směřující proti Jihoafrické republice kvůli apartheidu. Odmítnutí diplomatického uznání, stejně jako utrpení Tchaj-wanu jsou také formy mezinárodní politické hrozby. Zvláštní politické zásahy jednoho státu na domácí záležitosti druhého by patrně zasloužily označení národní bezpečnosti, ale i zde jsou těžko vymezené hranice. Měla by propaganda Russia Today nebo serveru ac24.cz být považována za hrozbu pro národní bezpečnost nebo jako součást obecné souhry idejí a informací?

Podpora propagace pro politické skupiny podobného přesvědčení se rozšiřuje směrem vzhůru: na financování a vytváření takových skupin, a nakonec na hybridně-vojenské aktivity a na materiální pomoc povstalcům. Taková činnost jednoznačně ohrožuje národní bezpečnost, ale může být obtížně ji odlišit od domácího disentu. Jak se ruská podpora ruských obyvatel a vzniknuvších separatistů na Ukrajině odlišuje od přirozené politické identity těchto obyvatel? Kvůli těmto komplikacím by dokonce i úmyslné politické hrozby mohly být interpretovány jako domácí společenské hrozby.

Politické hrozby mohou být také strukturální, což znamená, že vyplývají spíše z povahy situace než z konkrétních záměrů jednoho aktéra vůči druhému. V širším smyslu by se například dalo říci, že duch doby dvacátého a dvacátého prvního století

představoval politickou hrozbu pro legitimitu autokratických vlád. Takové události nevyvolávají zmatenost, přestože mohou způsobit značné překvapení. Tajemstvím je, že takové anachronistické formy vlády dokázaly vůbec přežít, když se celé společensko-politické prostředí doby usiluje, o poškození jejich legitimacy. Snaha o to, aby byla taková vláda zajištěna proti politickým hrozbám, musí být z dlouhodobého hlediska prakticky nemožná.

Společenské hrozby může být obtížné oddělit od politických. Ve vztazích mezi státy představují významnou vnější hrozbu na sociální úrovni útoky na národní identitu, a tak by mohly spadat i do politické sféry. Společenské hrozby jsou součástí většího balíčku vojenských a politických hrozeb, jako jsou ty, kterým čelí Kurdové nebo Arméni ze strany Turků, a to, které představovalo nacistické Německo vzhledem ke slovanských zemích. Při nižších úrovních intenzity může mít soubor idejí a komunikace politicky významné společenské a kulturní ohrožení. Záležitosti jazyka, náboženství a místní kulturní tradice představují přitažlivé kulturní dění. Je-li místní kultura slabá nebo malá, může dojít k neúmyslným vedlejším účinkům příležitostných kontaktů, které mohou být rušivé a politicky nabitě [13].

Důkazy o narušování politické stability v zahraničí

S častými zásahy do svých vnitřních záležitostí se setkávají například pobaltské státy. Ruská federace, jako jeden z průkopníků hybridního způsobu vedení konfliktů, aktivně usiluje o manipulaci veřejným míněním v pobaltských státech. Pro Rusko je Pobaltí strategickým územím, kde se snaží prosazovat své zájmy. Šéf Švédské kontrarozvědky Daniel Stenling v roce 2019 říká: „*Rusko vyvinulo způsob, jak využít šedé zóny. To znamená, že se snaží o ovlivňování dění ve Švédsku i dalších státech bez vyvolání otevřeného ozbrojeného konfliktu. Využívá k tomu nepřetržitý sběr důvěrných dat, která mohou být použita k destabilizaci země*“ [14].

Důkazy o narušování politické stability v ČR

Audit národní bezpečnosti i Výroční zpráva BIS za rok 2017 popisují snahy cizí moci destabilizovat pozici ČR v euroatlantickém prostoru a oslabit tak samotné mezinárodní společenství i odolnost ČR proti jejím vlivům. „*Česká republika byla cílem ruských*

aktivit, které tvořily součást obecné ruské hybridní strategie zacílené proti NATO a EU. Českým problémem však je, že „pro stromy nevidíme les“. Koncept hybridního konfliktu je založen na komplexním (kombinace v rozsahu od přísné hierarchie/struktury k chaotickému stavu) využití všech vlastních dostupných vojenských a nevojenských nástrojů (historie, špionáž, vojenské akce, guerilla, ekonomika, organizovaný zločin, korupce, politika, informační boj atp.), ale i nástrojů či možností, které nabízí protistrana (např. svoboda slova). Jednotlivé segmenty či součásti hybridní strategie mohou představovat jen kouřovou clonu, která má připoutat pozornost či vyvolat chaos, tj. odvést pozornost od jiných, zásadních komponentů hybridní strategie. Nemůžeme se proto fixovat na vybraný či vybrané komponenty hybridní strategie či kampaně a stejně tak nemůžeme vnímat ruskou hybridní strategii jen v časovém úseku počínajícím krymskou krizí.² Klíčový je cíl ruské hybridní strategie, kterým je především vnitřní oslabení NATO a EU, a to např. cestou oslabení jednotlivých členských států“ [15, str. 6-7].

Na obrázku 16 je příklad typické dezinformace (hoaxu) cílené proti EU. Konkrétně lživě interpretuje výsledek sporu mezi Evropskou komisí a Vládou ČR o kontrolách importovaných potravin do ČR.

Obrázek 17 - Dezinformace proti EU [David Papuga, 2019]

Dle průzkumů agentury STEM více než čtvrtina Čechů věří dezinformacím a alternativním médiím, které dezinformace šíří (16). Jejich vliv na veřejné mínění ilustruje obrázek 17, kde je patrný chladný vztah k EU a dalším mezinárodním organizacím, které jsou pro nás životně i strategicky důležitými partnery.

H3. Jaký je Váš názor na členství ČR v následujících uskupeních? Je to:

	Evropská unie	NATO	Organizace spojených národů	Visegrádská čtyřka (V4)
Dobrá věc	31.5	43.7	56.1	54.1
Špatná věc	23.8	17.3	8.5	6.5
Ani dobrá, ani špatná věc	40.6	30.1	26.5	25.6
Neví	4.1	8.9	9.0	13.8
Celkem	100	100	100	100

Obrázek 18 - Názor na mezinárodní společenství [Evropské hodnoty, 2016]

Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám MV ČR

CTHH MV ČR je odborné analytické pracoviště Ministerstva vnitra ČR, které se zabývá oblastí terorismu a hybridních hrozeb. Vzniklo 1.1. 2017 na základě závěrů plynoucích z ANB. Podstatou jeho činnosti je monitoring hrozeb a událostí související s bezpečností státu, jejich analýza a návrhy legislativních řešení. Jedná se konkrétní výsledek tvorby politik související s aktuálním vývojem trendů v bezpečnostním prostředí.

Také slouží jako prostředek vlády pro informování a vzdělávání veřejnosti v této oblasti. Prezentuje se především na internetových stránkách Ministerstva vnitra a na svém Twitterovém účtu. Pomocí těchto informačních kanálů aktivně analyzuje informace a pomáhá při mediální osvětě široké veřejnosti, například vyvracením poplašných zpráv.

Obrázek 19 - Twitter CTHH [Autor, 2019]

Politický extremismus, radikalismus a populismus jako nástroj propagace

Radikalismus můžeme definovat jako kritické zpochybňování existujících okolností a hlásání reformy nebo zrušení těchto okolností. Nelze být vnímán jako plnohodnotné politické přesvědčení, jde spíše o postoj, jehož obsah i forma se mění podle politické kultury a politických okolností, v nichž se radikálové nacházejí. Tento postoj se ale opírá o jisté ideové kořeny, které považuje za základní hodnoty a dle kterých se snaží přizpůsobit budoucí stav společnosti [17].

Kvůli cílení radikalismu a politického extremismu na nejnižší lidské pudy, jako jsou pocit sounáležitosti ke skupině či definování původce ekonomických a společenských problémů v určité náboženské či rasové skupině, je proto často využíván k prosazení netradičních až krajně neústavních názorů.

K samotné manipulaci a prosazování zájmů může však dojít jen za určitých okolností. Zdravá společnost je totiž proti těmto vlivům imunní. Stačí však málo a vzniká potřebné podhoubí pro tyto techniky. Takovýmito okolnostmi mohou být zdánlivě nevýrazné problémy, jako deficit ve veřejném sektoru (školství, zdravotnictví nebo sociální podpora), nebo problémy značného rozsahu, například vládní a ekonomická krize. Novým fenoménem se také stává strach a obavy z uprchlické krize. Do takovýchto pomyslných „vosích hnízd“ pak stačí jen píchnout a život jejich původ a propagaci.

Často jsme také svědky apatie tzv. elit k těmto problémům. Důvodem je často nejen nezájem o danou problematiku, která apatickou část populace netíží a necítí potřebu se jí zabývat (nebo si ji dokáží dostupnými informacemi racionálně vysvětlit), ale také tzv. sociální a informační bubliny. Tyto bubliny vznikají jednoduše tím, že se izolovaná část společnosti uzavírá před tou druhou neochotou naslouchat problémům, selektivním sběrem informací a absencí sociálního kontaktu. Tyto skutečnosti jsou častější kvůli vysokému počtu obyvatel, možnostmi výběru trávení volného času a ekonomickou, sociální i informační diverzitou.

Tyto bubliny však není snadné prolomit. Jedinci se v nich utvrzují každou komunikací v ní a každým výstupem, který diskredituje jimi zastávané hodnoty.

V homogenních skupinách se jedinci sami utvrzují ve stávajícím názorovém přesvědčení navzájem. Ve skupinách heterogenních pak dochází k rozepři mezi jednotlivými tábory a často pak přijdou na řadu i ostřejší slova a výrazy či ponižování a bagatelizování argumentů, což opět vede k utvrzení všech táborů o správnosti jejich postoje a argumentů.

Projevy radikalismu na internetu

Většina registrovaných projevů radikalismu a extremismu se odehrává ve virtuálním prostředí, které je k tomu jako stvořené. Vytváří dojem anonymity, což způsobuje větší míru a intenzitu těchto projevů. Samozřejmě také jejich obsahovou formu. Také v lidech vytváří zdání právní nepostihnutelnosti.

Obrázek 20 – Dezinformace na sociální síti [Autor, 2018]

Na obrázku 20 můžeme jasně pozorovat míru dezinformace komentujících, kteří mají za to, že někdo do českých supermarketů vnáší hodnoty, se kterými nesouhlasí. Tento případ je však z Německa a ČR se ani v nejmenším netýká. Ani to však komentující nezastavuje před použitím ostrých výrazů a náklonu ke krajně pravicovým ideologiím.

Obrázek 21 - Upravený billboard [Manipulatori.cz, 2016]

Obrázek 21 ukazuje jednu z mnoha výrazných dezinformací. Jedná se o billboard z Ugandy, který původně vypadal trochu odlišně a nabádal ženy k oznamování znásilnění. Toho však využili subjekty bojující proti imigrantské vlně a přeformulovali ho pomocí grafického editoru na billboard přesvědčující k migraci a znásilňování ve Finsku, tedy časté destinaci migrantů právě z této oblasti.

Obrázek 22 - Facebooková skupina [Autor, 2018]

Na obrázku 22 je jak z názvu skupiny, tak z jejího popisu jasné, že minimálně zakladatel se dopouští šíření nenávisti proti určité skupině osob podle §356. Trestně postihnout však nikdy nebyl a nejspíše ani nebude. Členové této skupiny se pak dopouštějí podobného překročení zákona.

Obrázek 23 - Volební plakát SPD [spd.cz, 2019]

Na obrázku 23 je notoricky známý předvolební plakát Strany přímé demokracie. Je tu přímo spojován Islám s globálním terorismem. Tuto propojenost samozřejmě nemůžeme přehlížet. Problém však nastává s heslem: „Ne Islámu“. Základní interpretace tohoto hesla však skýtá protiústavní jednání, neboť zakázat jakékoliv náboženství u nás není možné díky svobodě vyznání. Do jaké míry je Islám náboženství a nakolik je ideologií by však bylo předmětem úplně jiné diskuse.

Společnost je náchylnější k manipulaci více než kdykoliv předtím. Je tomu tak nejen kvůli stále se stupňujícímu sociálnímu napětí ale především kvůli velkému množství možností, jak dezinformace zajišťující manipulaci k adresátům dopravit. Tyto možnosti neboli prostředky jsou často nenápadné a neinformovaný jedinec dokáže pravdivost zprávy či nezájatost interpretace posoudit jen s těžší. Všechny tyto fenomény však skýtají nebezpečí dopadu na celkovou bezpečnostní situaci. Domácí i zahraniční subjekty totiž mohou pomocí těchto technik snadno prosadit nebo minimálně dostat do povědomí společnosti svoje zájmy, vytvořit kolem nich diskusi a otevřít tak pomyslné dveře pro sebe či své další subjekty. To může mít bezpečnostní přesah jak domácí, kdy se do popředí a dokonce i do parlamentu dostávají nekvalifikované a populistické strany, tak i zahraniční. Zahraniční přesah spočívá hlavně v názorovém rozpolcení, snaze ovlivnit výsledky parlamentních či prezidentských voleb. Velkým tématem zůstává také referendum o vystoupení z EU a NATO, takovéto rozhodnutí by mělo zásadní vliv na bezpečnostní situaci v ČR a vzniká dilema, zda může jenom špatně či účelově informovaná veřejnost rozhodovat v takové míře a o takto závažných tématech.

Návrhy na opatření získané SWOT analýzou a praktickou aplikací jednotlivých strategií jsou fyzickým výsledkem práce.

První strategií využití je možnost podporou stávajících snah bezpečnostního systému o aktivní řešení těchto hrozeb lze proti ohrožení efektivně bojovat. Zároveň je stěžejní aktivní účast na řešení těchto problémů v mezinárodních společenstvích a podpora společných snah. Nabízí se tím možnost využití zkušeností a pokroků jiných členských států v této oblasti.

Druhou strategií využití je zaměření se na kvalitní systém vzdělávání a informovanosti obyvatelstva v problematice hybridních hrozeb, informační bezpečnosti a mediální gramotnosti, které by umožnilo efektivně snížit negativní vliv domácích i zahraničních subjektů na veřejné mínění. Využitím aktivit nevládních subjektů pracujících na zlepšení podmínek v dané oblasti a posilování mediální struktur státu ve vztahu k veřejnosti vzniká možnost pozitivního vlivu na veřejné mínění, které se vyznačuje odporem k autokratickým režimům a ovlivňování státní zprávy.

Ze strategie hledání vyplývá, že jednou ze slabých stránek je bezesporu nedostatečná vzdělanost veřejnosti i státních pracovníků v oblasti kybernetické bezpečnosti. Tento fenomén jde ruku v ruce se špatnou mediální gramotností. Rozsáhlejším zapojením státních i nestátních institucí v oblasti vzdělávání je možné rozšířit povědomí o dané problematice a připravit veřejnost i státní správu na adekvátní chování a reakce ve vztahu k hrozbám. Společná školení pracovníků veřejného sektoru, workshopy pro širokou veřejnost či jen kvalitní mediální prezentace vládních postojů k tématu narušování politické stability jsou jedny z možností pokroku v této oblasti.

Strategie konfrontace využívá přesné vymezení hrozeb a popis jejich negativních dopadů k přípravě plánu na jejich zmírnění. Legislativní a systémová opatření, která jsou pro omezení vlivu domácích i zahraničních subjektů na politickou stabilitu klíčová, je stát schopen efektivně implementovat. Rozvinutá a dobře fungující státní správa v ČR je schopna prosazovat plnění případných opatření. Zároveň má stát také možnost hledat oporu a inspiraci v mezinárodní spolupráci. Regulace médií však vyvolává schizma ohledně práv občanů a mediálních organizací na svobodné vyjádření.

Strategie vyhýbání klade důraz na eliminaci podcenění hrozby narušování politické stability při známých konkrétních aktivitách destabilizujících subjektů, které je pro bezpečnost ČR nebezpečné. Pasivita politických představitelů ale i široké veřejnosti, by mohla vést k masivnímu prorůstání státního i soukromého sektoru entitami, které by prosazováním zájmů odlišných od zájmů ČR, vážně narušovali bezpečnost. Při delším neregulovaném působení těchto entit by pak mohli vážně poškodit strategické zájmy a ochromit bezpečnostní systém. Vyhnout se chybám plynoucím z dlouhodobého podceňování vážné hrozby, by měla být prioritou pro zachování životních zájmů ČR.

7 ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo popsat a analyzovat vliv narušování politické stability na bezpečnost ČR, provést identifikaci a analýzu faktorů určujících diskurzy v této oblasti a ilustrovat způsoby působení destabilizujících aktérů v českém a evropském prostředí.

Z práce vyplynulo, že největší ohrožení představuje nejednotnost názorů v politické reprezentaci i ve veřejném mínění na hrozbu narušování politické stability, podceňování této hrozby a vznik a šíření médií podnikající aktivity jdoucí proti zájmům ČR. Eroze společenských demokratických hodnot a chladný postoj k účasti a aktivitám v mezinárodních organizacích budou do budoucna komplikací při zachování bezpečnosti.

Zajištěním mediální gramotnosti a vzděláváním v oblasti kybernetické bezpečnosti je stát schopen efektivně předcházet snahám o narušení politické stability. Nestačí však jen jednostranná či krátkodobá řešení. Je třeba komplexního a strategického přístupu v této oblasti. Do budoucna jsou nevyhnutelné změny v koncepčních a strategických dokumentech řešících témata radikalismu, působení cizí moci a občanské i mediální gramotnosti. Stejně tak se budou muset měnit legislativní opatření týkající se vlastnictví a aktivit médií. Práce také navrhuje zlepšení mediální prezentace státu a důraz na vzdělávací aktivity ve spolupráci s veřejností. Spolupráce a aktivní účast na úsilích spojeneckých mezinárodních organizací je do budoucna klíčovým prvkem zachování bezpečnosti ČR.

8 SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

ANB – Audit národní bezpečnosti

BIS – Bezpečnostní informační služba

BS ČR 2015 – Bezpečnostní strategie České republiky 2015

CTHH MV – Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám Ministerstva vnitra
České republiky

ČR – Česká republika

EU – Evropská Unie

EEAS – European External Action Service, Evropská služba

MV ČR – Ministerstvo vnitra České republiky

MZV – Ministerstvo zahraničních věcí

NBÚ – Národní bezpečnostní úřad

NATO – North Atlantic Treaty Organisation, Severoatlantická aliance

STEM – Středisko empirických výzkumů

StratCom – Strategic Communications, výbor pro strategické komunikace NATO

SW – Software

SWOT – Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats

9 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. **ŘÍCHOVÁ, Blanka.** *Přehled moderních politologických teorií: [empiricko-analytický přístup v soudobé politické vědě]*. Praha : Portál, 2000. ISBN 80-7178-461-3.

2. **Kolektiv autorů pod vedením Ministerstva zahraničních věcí ČR.** *Bezpečnostní strategie České republiky 2015*. Praha : Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, 2015. ISBN 978-80-7441-005-5.

3. **BUCHBENDER, Ortwin, Hartmut BÜHL a Harald KUJAT.** *Wörterbuch zur Sicherheitspolitik*. Berlin : E. S. Mittler, 1992. ISBN 3-8132-0298-4.

4. **STERN, Carola.** *Lexikon zur Geschichte und Politik im 20. Jahrhundert*. Köln : Kiepenheuer & Witsch, 1971.

5. **Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám MV ČR.** *Co jsou hybridní hrozby*. [Online] MV ČR, 2019. [Citace: 19. 2 2019.] <https://www.mvcr.cz/cthh/clanek/co-jsou-hybridni-hrozby.aspx>.

6. **LUKÁŠ, Luděk.** *Bezpečnostní technologie, systémy a management*. Zlín : Radim Bačuvčík - VerBuM, 2015. ISBN 978-80-87500-19-4.

7. **LOŠEK, Václav.** *Integrovaný záchranný systém*. Uherské Hradiště : Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2013. ISBN 978-80-7454-287-9.

8. *Úplné znění Ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky: Úplné znění Usnesení České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky ; některé další souv.* Edice kapesních zákonů. Praha : Armex Publishing, 2018. ISBN 978-80-87451-55-7.

9. **Ministerstvo vnitra ČR.** *Vláda ČR. Audit národní bezpečnosti*. [Online] 2016. [Citace: 9. 3. 2019.] <https://www.vlada.cz/assets/media-centrum/aktualne/Audit-narodni-bezpecnosti-20161201.pdf>.

10. **VEBROVÁ, Jitka a Tomáš KRAJÍČEK.** *Slovník cizích slov*. Praha : Plot, 2006. ISBN 80-86523-77-2.

11. **GRASSEOVÁ, Monika, Radek DUBEC a David ŘEHÁK.** *Analýza v rukou manažera: 33 nejpoužívanějších metod strategického řízení*. Brno : Computer Press, 2010. ISBN 978-80-251-2621-9..

12. Dennis J.D. Sandole, Christopher R. Mitchell. *Capturing the complexity of conflict: dealing with violent ethnic conflicts in the post-Cold War era.* London : Pinter, 1999. ISBN 1855676184.

13. BUZAN, Barry. *People, states and fear: an agenda for international security studies in the post-cold war era.* Colchester, UK : ECPR Press, 2007. ISBN 9780955248818.

14. UA Wire. *UA Wire. Swedish Security Service: Russia is the main threat to national security.* [Online] UA Wire, 16. 4 2019. [Citace: 20. 4 2019.] <http://www.uawire.org/swedish-security-service-russia-is-the-main-threat-to-national-security?fbclid=IwAR1TjA26MjMAVAH81IP7TGebHUu9cEfiazlGNCmHXbOrOxN1jviwZwo5F58>.

15. Bezpečnostní informační služba. *Výroční zpráva Bezpečnostní informační služby za rok 2017.* [Online] 3. 12 2018. [Citace: 24. 1 2019.] <https://www.bis.cz/public/site/bis.cz/content/vyrocnizpravy/2017-vz-cz.pdf>.

16. Evropské hodnoty. *Evropské hodnoty. Dopady dezinformačních operací v České republice.* [Online] 12. 9. 2016. [Citace: 13. 3. 2019.] <https://www.evropskehodnoty.cz/wp-content/uploads/2016/09/Dopady-dezinformacnich-operaci-v-Ceske-republice.pdf>.

17. DANICS, Štefan a TEJCHMANOVÁ, Ladislava. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus.* Praha : Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5.

18. VIČAR, Dušan a Radim VIČAR. *Vybrané aspekty práva bezpečnosti a obrany České republiky.* Zlín : Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2013. ISBN 978-80-7454279-4.

19. DE LARRINAGA, Miguel a Marc G. DOUCET. *Security and global governmentality: globalization, governance and the state.* New York : NY: Routledge, 2010. ISBN 0-203-86573-1.

20. Databáze Strategií. *Česká republika.* [Online] 16. 2. 2015. [Citace: 19. 12 2018.] https://www.dataplan.info/img_upload/7bdb1584e3b8a53d337518d988763f8d/nskb-150216-final.pdf.

21. Databazé Strategií. Česká republika. [Online] 25. 5. 2015. [Citace: 16. 2 2019.] https://www.dataplan.info/img_upload/7bdb1584e3b8a53d337518d988763f8d/akcni-plan-nskb-2015-2020-final-150408.pdf.

22. Ministerstvo vnitra České republiky. Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám MV ČR. *Definice dezinformací a propagandy.* [Online] MV ČR, 2019. [Citace: 29. 11 2018.] <https://www.mvcr.cz/cthh/clanek/definice-dezinformaci-a-propagandy.aspx>.

10 SEZNAM POUŽITÝCH OBRÁZKŮ

Obrázek 1 - Gerasimova Doktrína [https://belarusdigest.com , 2017].....	13
Obrázek 2 - Schéma mezinárodních společenství [autor, 2019]	16
Obrázek 3 - Párové srovnání slabých stránek [Autor, 2019].....	27
Obrázek 4 - Matice SWOT [Autor, 2019]	30
Obrázek 5 - Silné stránky (softwarové rozhraní) [Autor, 2019].....	34
Obrázek 6 - Identifikace slabých stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019].....	35
Obrázek 7 - Párové srovnání silných stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019].....	37
Obrázek 8 - Párové srovnání slabých stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019].....	38
Obrázek 9 - Seřazení silných stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019].....	39
Obrázek 10 - Seřazení slabých stránek (softwarové rozhraní) [Autor, 2019].....	40
Obrázek 11 - Identifikace hrozeb (softwarové rozhraní) [Autor, 2019].....	42
Obrázek 12 - Identifikace příležitostí (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]	43
Obrázek 13 - Hodnocení hrozeb (softwarové rozhraní) [Autor, 2019]	44
Obrázek 14 - Hodnocení příležitostí (SW rozhraní) [Autor, 2019].....	45
Obrázek 15 - Seřazení hrozeb podle úrovně rizika (SW rozhraní) [Autor, 2019].....	46
Obrázek 16 - Seřazení příležitostí podle úrovně přínosu (SW rozhraní) [Autor, 2019]	47
Obrázek 17 - Dezinformace proti EU [David Papuga, 2019]	57
Obrázek 18 - Názor na mezinárodní společenství [Evropské hodnoty, 2016]	57
Obrázek 19 - Twitter CTHH [Autor, 2019]	58
Obrázek 20 – Dezinformace na sociální síti [Autor, 2018].....	60
Obrázek 21 - Upravený billboard [Manipulatori.cz, 2016].....	61
Obrázek 22 - Facebooková skupina [Autor, 2018].....	61
Obrázek 23 - Volební plakát SPD [spd.cz, 2019]	62

11 SEZNAMU POUŽITÝCH TABULEK

Tabulka 1 - Hodnocení pravděpodobnosti vzniku hrozby/příležitosti [Autor, 2019]....	29
Tabulka 2 - Hodnocení závažnosti dopadu hrozby/příležitosti [Autor, 2019].....	29
Tabulka 3 - Identifikace silných stránek [Autor, 2019]	33
Tabulka 4 - Identifikace slabých stránek [Autor, 2019].....	38
Tabulka 5 - Identifikace hrozeb [Autor, 2019].....	43
Tabulka 6 - Identifikace příležitostí [Autor, 2019].....	45
Tabulka 7 - Matice SWOT [Autor, 2019].....	51